

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

Diaconu Iurie

judecători

Catan Liliana

Guzun Ion

Mardari Dumitru

Craiu Nicolae

judecând, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, de avocatul Aronov Roman în numele lui Petrenco Grigore, Grigorciuc Pavel, Amerberg Mihail, Roșco Alexandr, Jurat Vladimir, Buznea Oleg și Druzi Andrei și de avocatul Popescu Ion în numele lui Cudinov Iurii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019 în cauza penală privindu-i pe

PETRENCO Grigore XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX;

GRIGORCIUC Pavel XXX, născut la XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX;

AMERBERG Mihail XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX;

ROȘCO Alexandr XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX;

JURAT Vladimir XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX;

BUZNEA Oleg XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX;

DRUZI Andrei XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în r-nul XXX;

IVANCIUC Sergiu XXX, născut la XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX

și

CUDINOV Iurii XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.10.2015 – 28.06.2017;

Instanța de apel: 29.03.2018 – 12.03.2019;

Instanța de recurs: 19.11.2019 – 11.02.2020.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 28 iunie 2017:

Petrenco Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza următoarelor norme:

- art. 285 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare;

- art. 42, 285 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare;

- art. 42, 285 alin. (3) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10000 (zece mii) lei.

În conformitate cu art. 84 alin. (1), (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Petrenco Gr. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni și amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10000 (zece mii) lei.

În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Petrenco Gr. pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, Petrenco Gr. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Grigoriuc Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza următoarelor norme:

- art. 285 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare;

- art. 42, 285 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare;

- art. 42, 285 alin. (3) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 (opt mii) lei.

În conformitate cu art. 84 alin. (1), (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial de pedepse aplicate lui Grigoriuc P. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni și amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 (opt mii) lei.

În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Grigoriuc P. pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, Grigoriuc P. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Amerberg Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 285 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare;

- art. 42, 285 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare;

- art. 42, 285 alin. (3) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 (opt mii) lei.

În conformitate cu art. 84 alin. (1), (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial de pedepse aplicate lui Amerberg M. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni și amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 (opt mii) lei.

În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Amerberg M. pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6), lit. a) Cod penal, Amerberg M. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Roșco Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Roșco Al. pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6), lit. a) Cod penal, Roșco Al. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Jurat Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Jurat VI. pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6), lit. a) Cod penal, Jurat VI. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Buznea Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Buznea O. pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6), lit. a) Cod penal, Buznea O. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Druzi Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 90 alin. (1), (2) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Druzi A. pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6), lit. a) Cod penal, Druzi A. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Ivanciuc Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 141 alin. (1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare;
- art. 42, 285 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare;
- art. 290 alin. (1) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial de pedepse aplicate lui Ivanciuc S. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Ivanciuc S. pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani,

dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6), lit. a) Cod penal, Ivanciuc S. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Cudinov Iurii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 141 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată în privința lui Cudinov Iu. pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6), lit. a) Cod penal, Cudinov Iu. a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Tot Cudinov Iurii, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, a fost achitat, pe motivul lipsei faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă intentată de către Regia Transport Electric Chișinău față de Petrenco Gr., Amerberg M., Grigoriuc P., Buznea O., Jurat Vl., Roșco Al., Druzi A., Ivanciuc S. și Cudinov Iu. privind repararea prejudiciului material în sumă de 2624,83 lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Petrenco Gr., la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Grigoriuc P. și Amerberg M., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, a organizat și condus dezordini în masă, la care au participat mai multe persoane, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel prin acțiunile sale inculpatul Petrenco Gr. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 285 alin. (1) Cod penal - *organizarea și conducerea unor dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, însoțite de aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Tot el, Petrenco Gr., la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Grigoriuc P. și Amerberg M., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, acționând în

complicitate cu alte persoane neidentificate organului de urmărire penală, au participat activ la opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Petrenco Gr. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *complicitate la participare activă dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Tot el, la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Amerberg M., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, acționând în complicitate cu alte persoane neidentificate organului de urmărire penală, au chemat la nesupunere violentă reprezentanților autorităților, la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor, exprimată prin aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile inculpatul Petrenco Gr. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (3) Cod penal - *complicitate la chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor.*

Grigoriuc P. începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Petrenco Gr. și Amerberg M., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, a organizat și condus dezordini în masă, la care au participat mai multe persoane, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul Grigoriuc P. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 285 alin. (1) Cod penal - *organizarea și conducerea unor dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, de aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Tot el, la 06.09.2015, începând cu orele 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Petrenco Gr. și Amerberg M., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, acționând în complicitate cu

alte persoane neidentificate organului de urmărire penală, au participat activ la opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul Grigoriuc P. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *complicitate la participare activă dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiecte utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Totodată, Grigoriuc P. a fost învinuit de faptul că, la 06.09.2015, începând cu orele 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Petrenco Gr. și Amerberg M., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, acționând în complicitate cu alte persoane neidentificate organului de urmărire penală, au chemat la nesupunere violentă reprezentanților autorităților, la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor, exprimată prin aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul Grigoriuc P. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (3) Cod penal - *complicitate la chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor.*

Amerberg M., la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Petrenco Gr. și Grigoriuc P., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, a organizat și condus dezordini în masă, la care au participat mai multe persoane, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Amerberg M. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 285 alin. (1) Cod penal - *organizarea și conducerea unor dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, de aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Tot el, la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Petrenco Gr. și Grigoriuc P., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, acționând în complicitate cu

alte persoane neidentificate organului de urmărire penală, au participat activ la opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Amerberg M. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *complicitate la participare activă dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Tot el, la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Petrenco Gr., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, acționând în complicitate cu alte persoane neidentificate organului de urmărire penală, au chemat la nesupunere violentă reprezentanților autorităților, la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor, exprimată prin aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Tot el, la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere cu Petrenco Gr., aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, acționând în complicitate cu alte persoane neidentificate organului de urmărire penală, au chemat la nesupunere violentă reprezentanților autorităților, la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor, exprimată prin aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Amerberg M. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (3) Cod penal - *complicitate la chemările la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților și la dezordini în masă, precum și la săvârșirea actelor de violență împotriva persoanelor.*

Roșco Al., la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, împreună cu Buznea O., Jurat Vl., Druzi A., Grigorciuc P., Amerberg M., Mirca T. și alte persoane neidentificate, fiind chemați de către Petrenco Gr. la nesupunere violentă activă, a participat activ la dezordini în masă, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă

reprezentanților autorităților, exprimată prin împrăncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Roșco Al. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *participarea activă la dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Jurat Vl., la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, împreună cu Buznea O., Mirca T., Roșco Al., Grigoriuc P., Amerberg M., Druzi A. și alte persoane neidentificate, fiind chemați de către Petrenco Gr. la nesupunere violentă activă, a participat activ la dezordini în masă, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin împrăncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Jurat Vl. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *participarea activă la dezordine în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Buznea O., la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, împreună cu Mirca T., Jurat Vl., Roșco Al., Grigoriuc P., Amerberg M., Druzi A. și alte persoane neidentificate, fiind chemați de către Petrenco Gr., la nesupunere violentă activă, a participat activ la dezordini în masă, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin împrăncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Buznea O. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *participarea activă la dezordine în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Druzi A., la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, împreună cu Buznea O., Jurat Vl., Roșco Al., Grigoriuc P., Amerberg M., Mirca T. și alte persoane

neidentificate, fiind chemați de către Petrenco Gr. la nesupunere violentă activă, a participat activ la dezordini în masă, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin împrăncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Druzi A. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *participarea activă la dezordine în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Cudinov Iu., fiind cetățean al Republicii Moldova, în perioada anilor 2014 - 2015, aflându-se pe teritoriul Ucrainei, intenționat, având scopul violării integrității teritoriale a statului respectiv și subminării orânduirii constituționale a Republicii Ucraina, manifestate prin contribuirea la secesionarea regiunilor separatiste Donețk și Lugansk și la menținerea pretensei statalității a entităților statale indicate, nerecunoscute și autoprocimate, din interes material, s-a înrolat și a satisfăcut serviciul militar în așa-numitele forțe armate ale autoprocimatei republici populare Donețk și anume, în „1-ая Славянская бригада”, în cadrul căreia, contra unei remunerări bănești, a participat în calitate de ostaș, la conflictul militar care are loc în sud-estul Ucrainei, în regiunile Donețk și Lugansk.

Astfel, prin acțiunile sale Cudinov Iu. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 141 alin. (1) Cod penal - *participarea mercenarului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului.*

Totodată, Cudinov Iu. a fost învinuit de faptul că, la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă în complicitate cu Ivanciuc S., Roșco Al., Buznea O., Jurat Vl., Druzi A., Grigorciuc P., Amerberg M., Mirca T. și alte persoane neidentificate, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, fiind chemați și instigați de către Petrenco Gr. la nesupunere violentă activă față de forțele de ordine, a participat activ la dezordini în masă, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin împrăncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Cudinov Iu. în conformitate cu prevederile art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *participarea activă la dezordine în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Ivanciuc S., fiind cetățean al Republicii Moldova, în perioada anilor 2014 - 2015, aflându-se pe teritoriul Ucrainei, intenționat, având scopul violării integrității teritoriale a statului respectiv și subminării orânduirii constituționale a Republicii Ucraina, manifestate prin contribuirea la secesionarea regiunilor separatiste Donețk și Lugansk și la menținerea pretensei statalității a entităților statale indicate, nerecunoscute și autoprocimate, din interes material, s-a înrolat și a satisfăcut serviciul militar în așa-numitele forțe armate ale autoprocimatei republici populare Donețk și anume, în „1-я Славянская бригада”, în cadrul căreia, contra unei remunerări bănești, a participat în calitate de ostaș, la conflictul militar care are loc în sud-estul Ucrainei, în regiunile Donețk și Lugansk.

Astfel, prin acțiunile sale Ivanciuc S. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 141 alin. (1) Cod penal - *participarea mercenarului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului.*

Tot el, Ivanciuc S., la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni, 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă în complicitate cu Cudinov Iu., Roșco Al., Buznea O., Jurat Vl., Druzi A., Grigoriuc P., Amerberg M., Mirca T. și alte persoane neidentificate, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, fiind chemați și instigați de către Petrenco Gr., la nesupunere violentă activă față de forțele de ordine au participat activ la dezordini în masă, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Astfel, prin acțiunile sale Ivanciuc S. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42. 285 alin. (2) Cod penal - *participarea activă la dezordine în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Tot el, Ivanciuc S., urmărind scopul păstrării ilegale a munițiilor la domiciliul său temporar, situat pe str. Călăraș, 3, mun. Chișinău, a păstrat în perioada anului 2015, un glonte care a fost depistat și ridicat la 13.11.2015, pe la ora 21:00, în rezultatul percheziției efectuate pe cauza nr. 2015028154, care conform raportului de expertiză nr. 10416 din 23.11.2015 reprezintă „un cartuș ce face parte din categoria muniției letale, de calibrul 7,62 x 54 mm...”.

Astfel, prin acțiunile sale Ivanciuc S. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal – *păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror, avocatul Popescu I. în interesele inculpatului Cudinov Iu., avocatul Musteață S. în interesele inculpatului Ivanciuc S., avocatul Aronov R. în interesele inculpaților Petrenco Gr., Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl., Amerberg M. și Grigorciuc P.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care

- Petrenco Gr. să fie recunoscut culpabil de comiterea următoarele infracțiuni: în baza art. 285 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani; în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani; în baza art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.; în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 u.c.;

- Amerberg M. să fie recunoscut culpabil de comiterea următoarele infracțiuni: în baza art. 285 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani; în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani; în baza art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.; în temeiul prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 u.c.;

- Grigorciuc P. să fie recunoscut culpabil de comiterea următoarele infracțiuni: în baza art. 285 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani; în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani; în baza art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u.c.; în temeiul prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 u.c.;

- Buznea O. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Jurat Vl. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Roșco Al. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Druzi A. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Cudinov Iu. să fie recunoscut culpabil de comiterea următoarele infracțiuni: în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani; în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani; în temeiul prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Ivanciuc S. să fie recunoscut culpabil de comiterea următoarele infracțiuni: în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani; în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani; în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani; în temeiul prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani și 9 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Regia Transport Electric să fie admisă integral, cu încasarea acesteia în mod solidar de la inculpați.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat următoarele:

- sentința este neîntemeiată, iar pedeapsa aplicată prea blândă, având în vedere că, deși instanța de judecată a dat apreciere parțial corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei, nu a luat în considerație principiul individualizării pedepsei penale, conform căruia instanța aplică pedeapsa luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunilor săvârșite, motivul și scopul celor comise, precum și personalitatea inculpaților;

- infracțiunile comise de inculpați au avut un caracter complex și o rezonanță socială sporită, urmărind scopul de a dezaproba orânduirea constituțională și socială, acțiuni care au degenerat în dezordini în masă;

- inculpații nu au recunoscut vinovăția, prejudiciul material cauzat nu l-au acceptat și nu l-au recuperat cu toate că a fost generat ca rezultat al acțiunilor lor infracționale. În momentul comiterii infracțiunii, o parte din ei erau sub influența substanțelor narcotice și a alcoolului, unii dintre ei fiind condamnați pentru infracțiuni săvârșite cu aplicarea violenței, iar cel mai justificativ motiv fiind rezonanța socială a cazului cercetat, circumstanțe care condiționează aplicarea în privința inculpaților a unor pedepse mai aspre, și anume, în limitele celor solicitate de acuzare;

- rezonanța socială și gradul prejudiciabil al infracțiunii care a avut loc și-a lăsat amprenta pe parcursul ultimilor ani, când inculpații fiind conduși de Petrenco Gr., asistat de Amerberg M. și Grigoriuc P., sub pretextul organizării protestelor pașnice, au acționat în scopul destabilizării orânduirii constituționale, sociale instituite, prin luarea cu asalt a unui edificiu de o importanță majoră în stat, cum este Procuratura Generală, care este un sediu, în care se deține acte, documente de importanță deosebită, iar accesarea în interiorul clădirii, accesul liber la acte, dosare, arhive etc., ar fi cauzat prejudicii grave și în proporții deosebit de mari;

- în urma aplicării acestor pedepse blânde față de inculpați, nu vor fi atinse scopurile principale ale pedepsei penale, și anume: *funcția de constrângere* - pentru persoana ce a nesocotit norma penală. Pedepsa principală pentru acțiunile imputate inculpaților, urma să fie mai aspră, cu izolare de societate și lipsirea de libertate, motivul fiind gravitatea infracțiunilor, privarea de libertate constituind un element de eficiență juridică a pedepsei; *funcția de reeducare* prin pedeapsă urmează scopul formării unei noi atitudini față de valorile sociale, la care se adaugă prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, având un puternic rol și efect educativ, de împiedicare a repetării conduitei antisociale, de îndreptarea condamnaților; *funcția de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni* - pedeapsa precede săvârșirea infracțiunilor, prin aceea că, până la săvârșirea infracțiunii, are menirea de a realiza o prevenție generală;

- instanța nu a luat în considerație probele administrate pe parcursul urmăririi penale, cu referire la capătul de acuzare în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, incriminat inculpatului Cudinov Iu., care împreună cu ceilalți inculpați a participat activ la dezordine în masă;

- până la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, inculpații Ivanciuc S. și Cudinov Iu., au participat în calitate de mercenari în conflictul armat de pe teritoriul Republicii Ucraina, manifestate prin contribuirea la secesionarea regiunilor

separatiste Donețk și Lugansk și la menținerea pretensei statalități a entităților statale indicate, nerecunoscute și autoproclamate, având intenții și interese comune;

- la 06.09.2015, având o înțelegere prealabilă, cunoscând despre organizarea marșului de protest condus de către Petrenco Gr., Grigoriuc P., Amerberg M. și alte persoane neidentificate, modul și locul unde urma să ajungă mulțimea, inițial, s-au întâlnit în unul din localurile amplasate la intersecția străzilor: bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, cu str. Bănulescu-Bodoni, mun. Chișinău, loc în care au servit băuturi alcoolice, după care direct s-au deplasat în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, ajunși la fața locului, și-au ales poziții convenabile lor, unde sub pretextul participării la acțiunea de protest, au purces la acțiuni care au degenerat în dezordini în masă;

- la scurt timp după acțiunile de protest, la 13.11.2015, inculpații Ivanciuc S. și Cudinov Iu., intenționând să plece pe teritoriul Republicii Ucraina, regiunile separatiste Donețk și Lugansk, pentru a continua aceleași acțiuni ilegale, și-au procurat bilete de la compania „Air Moldova”, pe direcția Chișinău-Domodovo aeriană, după care în aceeași zi, fiind la punctul de control, au fost reținuți de către colaboratorii Serviciului de Securitate și Informații al Republicii Moldova, iar în urma perchezițiilor efectuate în privința acestora, în bagaje, cât și la domiciliu, au fost depistate și ridicate livret militar eliberat de Ministerul Apărării al autoproclamatei Republici Populare Donețk, alte documente, haine și obiecte, ce confirmă antrenarea și participarea activă a acestora la conflictul armat din acele regiuni;

- aceste fapte se mai confirmă prin declarațiile făcute pe parcursul procesului de către organizatorii pretensei acțiuni de protest, în special de către Grigore Petrenco, care încerca să convingă instanța, că persoanele ca Ivanciuc S. și Cudinov Iu., nu au fost chemați la protest, iar el și celelalte persoane, nu fac parte din categoria persoanelor cu idei separatiste și extremiste, exprimându-și și dezacordul conexării cauzelor penale, în care ultimii erau învinuiți de participarea în calitate de mercenari în conflicte armate și păstrare neautorizată a munițiilor;

- așadar, ulterior celor menționate, a fost audiat inculpatul Cudinov Iu., care la fel parțial a refuzat de a răspunde la întrebările acuzatorilor de stat. Declarațiile - inculpatului Cudinov Iu., urmează a fi apreciate critic din punct de vedere al veridicității acestora, încât, pe parcursul urmăririi penale, a invocat că la 06.09.2015, pe perioada acțiunilor de protest nu s-a aflat în fața sediului Procuraturii Generale. Ulterior, făcând cunoștință cu materialele cauzei, convingându-se că organul de urmărire penală a administrat probe ce confirmă prezența sa în acea perioadă de timp, în acel loc, cât și participarea la acțiunile de protest, deja, a recunoscut că s-a aflat în fața sediului Procuraturii Generale, loc unde se desfășura

acțiunea de protest, însă a negat participarea sa, încât partea acuzării nu a prezentat probe suficiente, iar careva persoane audiate nu au indicat la el;

- declarațiile lui Cudinov Iu., care inițial nega prezența sa în fața sediului Procuraturii Generale, iar ulterior a recunoscut că s-a aflat, dar nu mai mult de jumătate de oră, totodată, refuzând de a răspunde parțial la întrebările acuzatorilor de stat, cunoscând declarațiile lui Ivanciuc S. de la urmărirea penală, fiind sigur că acesta nu v-a fi audiat de instanță, încât era înlăturat din ședințe până la pronunțarea sentinței, poartă un caracter critic, orientate spre a crea o imagine incorectă instanței, cu referire la acțiunile sale, în final urmărind scopul eschivării de la răspunderea penală;

- instanța până a ajunge la concluzia că Cudinov Iu. urmează a fi achitat pe capătul de acuzare, privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 285 Cod penal, nu a luat în considerație circumstanțele comiterii infracțiunii, relația sa cu alți inculpați, rolul și locul aflării lui în ziua comiterii infracțiunii, alte date ce confirmă personalitatea acestuia, faptul că era în stare de ebrietate alcoolică, limitându-se doar la declarațiile ultimului, care nu a recunoscut vinovăția, nu pe motiv că nu ar fi comis careva fapte ilegale, ci că nu a fost la fața locului, iar ulterior, că chiar și dacă a fost, acuzarea nu a prezentat probe suficiente în privința sa.

3.2. Avocatul Popescu I., acționând în interesul inculpatului Cudinov Iu., a solicitat admiterea casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cudinov Iu. să fie achitat pe episodul incriminat în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii și fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cerințelor din apel s-au invocat următoarele aspecte:

- instanța urma să țină cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate corespunzător;

- învinuirea înaintată și reținută în sentință nu corespunde circumstanțelor reale, nu este legală, ceea ce se confirmă prin depozițiile inculpatului și a martorilor. Învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de instanță nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate au dat temei de a concluziona, că în cazul dat există probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile lui Cudinov Iu. a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal;

- fiind audiat în cadrul urmăririi penale Cudinov Iu., pe învinuirea adusă în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 141 alin. (1) și art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, vina sa în

comiterea acestor infracțiuni nu a recunoscut (*este și firesc să nu recunoască ceea ce nu a săvârșit*) și a declarat că, la 06.09.2015, nu a participat la manifestația petrecută în fața Procuraturii Generale, de asemenea, nu a participat ca ostaș în conflictul din Ucraina, regiunea Donețk;

- instanța a reținut că vinovăția inculpatului Cudinov Iu. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal, participarea mercenarului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale a statului este dovedită prin următoarele probe: procesul-verbal de reținere a lui Cudinov Iu. și un bilet de avion pentru compania „Air Moldova” în direcția Chișinău - Domodedovo, pe numele lui;

- instanța prin metoda deducției a considerat că livretul militar, ridicat de la inculpat, poate fi considerat ca probă, ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal;

- biletul electronic cu nr. 5722402511983 și livretul militar pe numele lui Cudinov Iu. eliberat de RM, nu au nici o tangență cu învinuirea adusă inculpatului;

- procesul-verbal de ridicare din 13.11.2015 de la Cudinov Iu., a unor obiecte relevante la cauza penală, printre care: o pereche de botine din piele de culoare neagră de mărimea 43, o husă de culoare neagră cu inscripția în limba rusă, „*Voina devizii 2*”, un chipiu de culoare neagră haki, o coadă cu stea cu cinci colțuri pe care este imprimat secera și ciocanul, o vestă tactică de culoare verde, o pereche de pantaloni de culoare verde, o vestă tactică de culoare haki cu inscripția „Splav”, un sac de dormit, în viziunea instanței obiectele sus-enumerate prezintă probe relevante în susținerea învinuirii, însă nu s-a expus, ce valoare probantă în învinuirea adusă inculpatului, au obiectele ridicate la 13.11.2015 de la Cudinov Iu.;

- ordonanța de recunoaștere ca document din 17.11.2015 a scrisorii nr. 2/1160 din 17.11.2015 a Serviciului de Informație și Securitate, cu anexele 30 poze, prin care s-a constatat faptul implicării lui Cudinov Iu. în calitate de mercenar în formațiunile militare în regiunile de est ale Ucrainei, ale autoproclamatei Republici Populare Donețk și Lugansk, orientate spre răsturnarea, subminarea orânduirii constituționale, violarea integrității teritoriale a Republicii Ucraina;

- apărarea consideră că scrisoarea prezentată de Serviciul de Informație și Securitate, și concluziile făcute în ea au un caracter de presupunere, dar nu de constatare că Cudinov Iu. ar fi fost implicat în calitate de mercenar în formațiunile militare în regiunile de est ale Ucrainei, ale autoproclamatei Republici Populare Donețk și Lugansk, orientate spre răsturnarea, subminarea orânduirii constituționale, violarea integrității teritoriale a Ucrainei;

- în sentință a fost tălmăcit art. 141 Cod penal, însă nu s-a demonstrat prin ce acțiuni și anume unde și în ce interval de timp Cudinov Iu. ar fi participat în conflict armat, la acțiuni militare, prin ce acțiuni sau probe se demonstrează fapta prejudiciabilă;

- vinovăția persoanei de comiterea unei infracțiuni nu poate fi întemeiată pe contradicții, erori și greșeli. Astfel, în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii;

- mai mult, pe tot parcursul desfășurării procesului penal, atât de organul de urmărire penală și acuzare, cât și de instanța de fond s-a încălcat grav principiul prezumției nevinovăției, din motive sus indicate, acestea dând o preferință preventivă, deschisă și clar vizibilă probelor acuzării, ignorând vădit probele apărării, precum și din cauza că dovedirea nevinovăției a fost pusă în sarcina exclusivă a apărării, fapt ce contravine art. 6 CEDO;

3.3. Avocatul Aronov R., acționând în interesul inculpaților Petrenco Gr., Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl., Amerberg M. și Grigoriuc P., a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care toți inculpații să fie achitați în baza art. 285 alin. (1)–(3) Cod penal, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea cerințelor s-au invocat următoarele aspecte:

- intentarea urmăririi penale în privința membrilor „*grupului Petrenco*” nu este altceva decât o simplă persecutare din partea organelor de drept. Această concluzie derivă și din faptul că învinuirea adusă inculpaților este una greșită, iar încadrarea acțiunilor acestora prin prisma art. 285 alin. (1) - (3) Cod penal este în mod vădit eronată și nu rezistă nici unei critici juridice;

- analiza conținutului sentinței formulate denotă caracterul formal al acesteia, sentința este una abstractă, ceea ce înseamnă că instanța a încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenție;

- la caz, este incident temeiul prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, și anume - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, care duc inevitabil la casarea sentinței în partea condamnării inculpaților în baza art. 285 alin. (2) - (3) Cod penal, cu adoptarea unei hotărâri de achitare;

- atât instanța de fond, cât și acuzatorul de stat, au făcut o încadrare juridică incorectă a faptelor comise de inculpați, calificându-le eronat în baza art. 285 alin. (2)-(3) Cod penal și apreciind critic declarațiile inculpaților și a apărătorilor date la etapa urmăririi penale și în

instanța de fond referitoare la faptul că dâșii nu au comis infracțiunile prevăzute de art. 285 alin. (2)-(3) Cod penal;

- sentința de condamnare în aspectul legat de stabilirea vinovăției este în mod vădit neîntemeiată, fără un conținut efectiv;

- instanța nu a argumentat corect și just motivele admiterii sau respingerii unor probe, de care circumstanțe de fapt și de drept s-a călăuzit la pronunțarea sentinței de condamnare, în baza căror temeuri a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților în cauza penală actuală;

- instanța a încălcat grav principiul individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale în cazul lui Petrenco Gr. și alții, fapt ce confirmă că cercetarea penală a dosarului dat în judecată a fost efectuată superficial și unilateral;

- actul procesual de condamnare emis de instanță contravine art. 1 alin. (2) CPP;

- la fel, instanța, ignorând prevederile alin. (3) al art. 384 CPP, nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a cerceta, sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei pentru stabilirea unei pedepse obiective în sensul scopului legii penale;

- sub imperiul prezumției nevinovăției, la examinarea în instanță a dosarului penal, sarcina probațiunii este pusă pe seama procurorului, însă pentru confirmarea faptului că inculpații ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 285 alin. (1)-(3) Cod penal, acuzatorul de stat nu a prezentat în fața instanței de judecată nici un fel de probe clare, rezonabile, pertinente și suficiente, care ar demonstra cu claritate existența celor patru elemente clasice care formează componenta infracțiunii;

- în același mod, se poate constata că învinuirea adusă membrilor „grupului Petrenco” este și absurdă, pe când în cauza *Becciev v. Moldova* Curtea Europeană a reținut: *argumentele pro și contra condamnării nu trebuie să fie generale și abstracte;*

- urmărirea penală a fost efectuată cu încălcări procesuale grave, nu are suport probatoriu;

- sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată;

- la caz, vinovăția inculpaților nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea membrilor „grupului Petrenco”;

- în cazul de față, membrii „grupului Petrenco” nici nu se pot apăra, deoarece învinuirea este neconcretă și chiar absurdă;

- nici unul din martorii interogați nu au confirmat anumite acțiuni ilegale săvârșite de inculpații în sensul art. 285 alin. (1)-(3) Cod penal;

- martorii audiați în cadrul urmăririi penale, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatului;

- în speță nu există latura obiectivă a infracțiunii, deoarece acțiunile întreprinse de inculpați nu au fost îndreptate spre organizarea unor dezordini în masă; nu există nici latura subiectivă a infracțiunii; membrii „grupului Petrenco” nu sunt subiecți ai infracțiunii imputate; nu există nici obiect al infracțiunii.

3.4. Avocatul Musteață S., acționând în interesul inculpatului Ivanciuc S., a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, să fie achitat, pe motiv că nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat următoarele:

- probele prezentate de acuzare nu conțin date că Ivanciuc S. ar fi fost în complicitate cu alți inculpați și a participat activ la anumite dezordini în masă prin aplicarea violenței, opunerea rezistenței violente reprezentanților autorităților prin îmbrâncire, aplicare de lovituri cu obiecte aflate asupra lor;

- înregistrările audio-video cercetate de prima instanță nu identifică inculpatul Ivanciuc S. ca aplicând violență, iar acuzarea nu a combătut declarațiile inculpatului că „*a devenit curios și a pătruns în mulțime pentru a vedea de aproape ce se întâmplă*”;

- imaginile foto din dosar, care identifică inculpatul Ivanciuc S. în fața sediului Procuraturii Generale, denotă lipsa oricărei violențe din partea acestuia, el sau stă ca observator lângă protestatari atunci când aceștia s-au așezat pe scările sediului Procuraturii Generale sau se află acolo neavând nici un obiect în mână sau se află peste drum de sediul Procuraturii Generale. Declarațiile majorității așa-numitor martori reprezentanți ai autorităților, care nu indică deloc la Ivanciuc S. ca participant activ la acel protest;

- nici o probă a acuzării nu conține date despre o anumită complicitate, înțelegere a lui Ivanciuc S. cu alți inculpați. Date despre participarea pașnică a lui Ivanciuc S. la alte proteste nu au nici o relevanță asupra calificării acțiunilor acestuia;

- apreciind probele cercetate, se poate face concluzia că a avut loc un protest pașnic, în care protestarii au dorit să-și expună mesajele și să manifeste, scandeze, în fața sediului și pe scările sediului Procuraturii Generale într-o zi de odihnă și astfel de acțiuni nu pot fi apreciate ca atentând la ordinea și securitatea publică și nu pot fi calificate ca dezordini în masă;

- prin acțiunile inculpatului nu a fost afectată activitatea instituțiilor publice, așa cum afirmă prima instanță, mai ales că era într-o zi de odihnă;

- colaboratorii de poliție au împiedicat protestarii să protesteze și să manifeste pe scările sediului Procuraturii Generale, îmbrâncindu-i în mod violent, ceea ce a creat situații de traumatizare a protestatarilor, care erau îngrămădiți pe scările de la intrare și a necesitat acțiuni din partea unor persoane pentru a-și menține echilibrul și a nu cădea de la acțiunile polițiștilor. Anumite probe că Ivanciuc S. s-ar fi aflat în acel moment pe scările pragului de la intrarea în sediul Procuraturii Generale nu au fost cercetate. Ulterior, el apare în imaginile foto și video, după ce s-a format cordonul de polițiști, alături de alți protestatari care nu erau reținuți, dar fără să manifeste violență sub orice formă;

- simpla prezență a lui Ivanciuc S. în zona protestului nu poate fi calificată ca „*opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților*”;

- astfel, în acțiunile lui Ivanciuc S. nu se întrunesc elementele componenței de infrafracțiune de participare activă la dezordini în masă;

- prima instanță nici nu a dat o apreciere juridică acțiunilor polițiștilor, care era necesitatea de a împinge protestării după ce s-a format cordonul de polițiști care a înlăturat temerea pătrunderii protestărilor în sediul Procuraturii Generale. Asemenea acțiuni ale colaboratorilor de poliție nu erau necesare.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019 apelurile declarate de avocatul Popescu I. în interesele inculpatului Cudinov Iu. și de avocatul Aronov R. în interesele inculpaților Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl. au fost respinse, ca nefondate, iar apelurile declarate de procuror, de avocatul Aronov R. în interesele inculpaților Petrenco Gr., Amerberg M., Grigoriuc P. și de avocatul Musteață S. în interesele inculpatului Ivanciuc S. au fost admise, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Petrenco Gr., Grigoriuc P. și Amerberg M. recunoscuți vinovați de comiterea infrafracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (3) Cod penal se liberează de pedeapsă penală în

temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentință,

- lui Petrenco Gr. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni. În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (6) Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

- lui Grigoriuc P., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1) Cod penal i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani. În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, care în corespundere cu prevederile art. 90 alin. (1), (6) Cod penal a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

- lui Amerberg M. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin.(1) Cod penal i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani. În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe termenul de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, care în corespundere cu prevederile art. 90 alin. (1), (6) Cod penal a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

Ivanciuc S., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, se liberează de pedeapsă penală aplicată în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Termenul de executare a pedepsei de calculat din data reținerii ultimului, cu includerea în durata pedepsei a perioadei reținerii și arestului preventiv din 13.11.2015, ora 14.50 până la 27.03.2016, ora 17.00 și a arestului la domiciliu din 27.03.2016, ora 17.00 până la 26.04.2016, ora 17.00.

Lui **Cudinov Iu.**, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoarea pe termen de 4 (patru) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Termenul de executare a pedepsei de calculat din data reținerii, cu includerea în durata pedepsei a perioadei reținerii și arestului preventiv din 13.11.2015, ora 14.50 până la 03.03.2016, ora 18.00 și a arestului la domiciliu din 03.03.2016, ora 18.00 până la 26.04.2016, ora 17.00.

Acțiunea civilă înaintată de ÎM „Regia de Transport Electric” împotriva inculpaților Petrenco Gr., Grigoriuc P., Amerberg M., Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl., Ivanciuc S. privind încasarea prejudiciului material în sumă de 2624 (două mii șase sute douăzeci și patru) lei 83 bani, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se pronunțe instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, *instanța de apel, cu referire la apelul declarat de acuzatorii de stat, în partea achitării lui Cudinov Iu. în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal a menționat următoarele.*

Prin cererea de apel formulată de acuzatorii de stat, instanța constată că aceștia solicită pronunțarea unei sentințe de condamnare în privința lui Cudinov Iu. în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, însă raportând acestea la materialele dosarului se atestă că învinuirea imputată inculpatului în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal nu și-a găsit confirmarea, motiv pentru care, instanța va respinge această solicitare.

Norma penală incriminată la art. 42, 285 alin. (2) Cod penal se exprimă prin complicitate la participare activă la dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiecte utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților. Sub aspectul laturii obiective, semnele acesteia sunt constituite din fapta prejudiciabilă exprimată în participare activă la acțiunile de aplicare a violenței împotriva persoanelor, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

În baza materialelor probatorii administrate la dosar, instanța de apel a statuat că acțiunile prejudiciabile ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpatului Cudinov Iu. nu au fost probate în mod pertinent și concludent, fiind prezentate doar ca niște presupuneri că el ar fi comis această infracțiune.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, cât și în apel nu au fost înlăturate dubiile în probarea învinuirii inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, or, atât din declarațiile părților vătămate, a martorilor, din înregistrările video, pozele fotografice, alte înscrisuri cercetate în cadrul ședințelor de judecată nu rezultă faptul participării lui Cudinov Iu. la acțiunile de dezordine în masă din 06.09.2015 din fața sediului Procuraturii Generale, mun. Chișinău, str. Bănulescu-Bodoni 26.

Or, chiar și argumentele invocate de către acuzatorii de stat în cererea de apel precum că: *„până la comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, inculpații Ivanciuc S. și Cudinov Iu. au participat în calitate de mercenari în conflictul*

armat de pe teritoriul Republicii Ucraina”, și „că Cudinov Iu. și Ivanciuc S., având o înțelegere prealabilă au participat la acțiuni care au degenerat în dezordini în masă”, nu sunt susținute prin careva probe pertinente și concludente, sunt afirmații care nu au un suport probatoriu și care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Tot în acest context, instanța de apel a apreciat că argumentele acuzatorului de stat potrivit căruia, la 13.11.2015, inculpații Ivanciuc S. și Cudinov Iu., intenționând să plece pe teritoriul Republicii Ucraina, regiunile separatiste Donețk și Lugansk au fost reținuți de către colaboratorii Serviciului de Securitate și Informații al Republicii Moldova, iar în urma perchezițiilor efectuate în privința acestora, în bagaje, cât și la domiciliu, au fost depistate și ridicate livret militar eliberat de Ministerul Apărării al autoproclamatei Republici Populare Donețk, alte documente, haine și obiecte, nu constituie o probă în vederea constatării participării inculpatului Cudinov Iu. la acțiunile de dezordini în masă, or, acțiunile descrise, care sunt susținute prin probe pertinente și concludente confirmă antrenarea și participarea activă a lui Cudinov Iu. și Ivanciuc S. la conflictul armat din acele regiuni.

Cu referire la declarațiile martorului Ivanciuc I., la care face referire procurorul, Colegiul a consemnat că acestea confirmă doar relația dintre Cudinov Iu. și Ivanciuc S., însă declarațiile date nu pot fi apreciate în sens larg și anume că, ar confirma într-un mod direct sau indirect participarea inculpatului Cudinov Iu. la acțiunile de dezordini în masă.

În ceea ce privește declarațiile martorului Erizanu Iu. instanța a considerat că aceste declarații nu pot fi apreciate ca o probă pertinentă și concludentă în vederea demonstrării vinovăției lui Cudinov Iu. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, or, martorul, nu și-a putut aminti cu exactitate despre contextul în care l-a văzut pe Cudinov Iu. la momentul desfășurării protestelor, mai mult că la data audierii în instanța de fond, acest martor nu a menționat că l-ar fi văzut pe Cudinov Iu. la protestul organizat la 06.09.2015.

Astfel, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal nu a fost confirmată în cadrul cercetării judecătorești, în acest sens, nu au fost administrate probe pertinente și concludente, or, concluziile despre vinovăția inculpatului nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Pe când considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal nu este dovedită în cadrul procesului penal, prima instanță reținând în mod just „lipsa faptei infracțiunii”.

Subsidiar, instanța de apel a subliniat că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință

soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării (Hotărârea CEDO privind cauza *Boldea împotriva României*, din 15.02.2007).

În speță, partea acuzării nu a prezentat *nici o probă* care ar demonstra că inculpatul Cudinov Iu. a participat activ la dezordine în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților. În hotărârea emisă în cauza *Telfner contra Austria din 20 martie 2001, 33501/96*, CtEDO a considerat că, din simplul fapt că reclamantul era principalul utilizator al vehiculului și din faptul că nu a dormit acasă în acea noapte, nu se naște obligația acestuia de a oferi o explicație, dat fiind că nu există nici măcar un început de probă împotriva acestuia. În acest context, Colegiul Penal reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit.

Cu referire la apelul declarat de acuzatorii de stat, Șendrea N. și Brînza I. în partea agravării pedepsei penale în privința inculpaților: Petrenco Gr., Grigoriuc P. și Amerberg M. pentru comiterea de către aceștia a infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (3) Cod penal și cu referire la apelul declarat de avocatul Aronov R. în interesele inculpaților: Petrenco Gr., Amerberg M. și Grigoriuc P., instanța a evidențiat următoarele.

Soluționând chestiunea referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpaților Petrenco Gr., Grigoriuc P., Amerberg M. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, prima instanță a aplicat inculpatului Petrenco Gr. pedeapsa sub formă de 500 unități convenționale, iar inculpaților Grigoriuc P. și Amerberg M. pedeapsa sub formă de 400 unități convenționale.

Fapta infracțională comisă de Petrenco Gr., Grigoriuc P., Amerberg M. și calificată în baza art. 42, 285 alin. (3) Cod penal a fost săvârșită la 06 septembrie 2015. În conformitate cu art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea reglementată la art. 42, 285 alin. (3) Cod penal se califică ca infracțiune „ușoară”. În temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se

liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene - 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Potrivit art. 275 alin. (4) Cod procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție.

În speță, termenul de 2 ani s-a împlinit la 06 septembrie 2017, deci după ce a fost pronunțată sentința instanței de fond. Așadar, la data judecării apelurilor declarate împotriva sentinței a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală în privința inculpaților Petrenco Gr., Grigorciuc P., Amerberg M. în baza art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, iar în temeiul art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, Colegiul a casat inclusiv din oficiu sentința.

Cu referire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Petrenco Gr. s-a menționat că acuzatorii de stat au solicitat ca inculpatul să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, însă aceste revendicări au fost pe deplin confirmate de către instanța de fond, prin sentința pronunțată, deci, o evaluare suplimentară a acestora nu este necesară.

Totodată, având în vedere că s-a dispus liberarea inculpatului Petrenco Gr. de pedeapsă penală în temeiul art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, instanța de apel va soluționa chestiunea referitor la stabilirea pedepsei pentru concurs de infracțiuni și, respectiv, chestiunea referitor la modalitatea de executare a pedepsei.

Procurorii au pledat pentru stabilirea lui Petrenco Gr., pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 u.c.

Instanța de apel a reținut că Petrenco Gr. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 285 alin. (1) Cod penal și art. art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, infracțiuni care în conformitate cu art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiuni „grave”. Totodată, Petrenco Gr. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate.

Din materialele cauzei rezultă că inculpatul are studii superioare, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, anterior nu a fost judecat, la moment este anunțat în căutare. În acord cu prevederile art. 76, 77 Cod penal în privința inculpatului careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute.

Din aceste considerente, instanța a respins solicitarea procurorilor privind stabilirea față de inculpat a modalității de executare reală a pedepsei, or, argumentele aduse în acest sens vizează contextul în care au fost săvârșite infracțiunile și nu se referă în mod direct la personalitatea inculpatului, la pericolozitatea acestuia și la capacitatea acestuia de a se corecta și a păși pe calea reeducării, prevenirii de săvârșire a unor noi infracțiuni.

Așadar, în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, instanța a conchis de a-i stabili lui Petrenco Gr., pentru concursul de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni. Sub aspectul modalității de executare a pedepsei penale, instanța de apel reieșind din lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea inculpatului Petrenco Gr., care nu are antecedente penale, are studii superioare, are doi copii minori la întreținere, atestă aplicabilitatea prevederilor art. 90 alin. (1), (6) Cod penal și va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, obligându-l pe inculpat ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Cu referire la individualizarea pedepsei în privința inculpaților Grigoriuc P. și Amerberg M. instanța de apel a consemnat că, din cererea de apel formulată de acuzatorii de stat rezultă că aceștia solicită ca inculpații Grigoriuc P., Amerberg M. să fie recunoscuți culpabili de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani (fiecăruia); în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani (fiecăruia), iar în temeiul prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, a stabili pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 u.c. (fiecăruia).

Cu referire la solicitarea expusă, instanța de apel atestă că instanța de fond a acționat în conformitate cu solicitarea acuzatorului de stat, din care motiv, o evaluare suplimentară a acestora nu este necesară. În ceea ce privește pedeapsa penală aplicată lui Grigoriuc P., Amerberg M. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1) Cod penal se atestă că instanța de fond a dispus aplicarea pentru fiecare inculpat a unei pedepse sub formă de 4 (patru) ani, iar conform solicitărilor din apelul acuzatorilor de stat, se solicită aplicarea unei pedepse sub formă de 3 (trei) ani.

Infracțiunea imputată inculpaților Amerberg M., Grigoriuc P. prevăzută de art. 285 alin. (1) Cod penal se califică ca infracțiune gravă, vina în comiterea infracțiunii inculpații

nu au recunoscut-o. Acuzatorii de stat solicită aplicarea unei pedepse mai blânde pentru inculpații Grigoriuc P., Amerberg M., de aceea se va admite solicitarea cu stabilirea inculpațiilor Grigoriuc P., Amerberg M. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fiecăruia. La fel, instanța de apel a reținut că inculpații Grigoriuc P., Amerberg M. nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate. Din materialele cauzei rezultă că Grigoriuc P. are domiciliu în mun. Chișinău, nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat. În acord cu prevederile art. art. 76, 77 Cod penal în privința inculpatului Grigoriuc P. careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute.

Totodată, instanța a respins solicitarea procurorului privind stabilirea față de inculpații Grigoriuc P., Amerberg M. a modalității de executare reală a pedepsei, or, argumentele aduse în acest sens vizează contextul în care au fost săvârșite infracțiunile și nu se referă în mod direct la personalitatea inculpaților, la pericolozitatea acestora și la capacitatea acestora de a se corecta și a păși pe calea reeducării, prevenirii de săvârșire a unor noi infracțiuni.

După care, fiind soluționată chestiunea individualizării pedepsei penale în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, instanța a stabilit inculpatului Grigoriuc P., pentru concursul de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate prin sentință, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni.

Sub aspectul modalității de executare a pedepsei penale, instanța de apel reieșind din lipsa circumstanțelor agravante, ținând cont de personalitatea inculpatului Grigoriuc P., care nu are antecedente penale, atestă aplicabilitatea prevederilor art. 90 alin. (1), (6) Cod penal și va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, obligându-l pe inculpat ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptească încrederea ce i s-a acordat.

În privința lui Amerberg M., instanța de apel, în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concursul de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate a conchis asupra aplicării pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, care în temeiul art. 90 alin. (1), (6) Cod penal, se va suspenda condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Ivanciuc S., instanța de apel a menționat că prin cererea de apel s-a solicitat aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, și

anume, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, prima instanță i-a aplicat pedeapsa sub formă de 6 (șase) luni închisoare.

Instanța de apel a reținut că fapta infracțională comisă de Ivanciuc S. și calificată în baza art. 290 alin. (1) Cod penal a fost săvârșită în perioada anului 2015, atunci când domiciliul acestuia, la 13.11.2015, în rezultatul percheziției efectuate pe cauza nr. 2015028154, a fost depistat și ridicat un glonț, care conform raportului de expertiză nr. 10416 din 23.11.2015 reprezintă un cartuș ce face parte din categoria muniției letale, de calibrul 7,62 x 54 mm. În conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea reglementată la art. 290 alin. (1) Cod penal se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”.

În temeiul art. 60 alin. (1), lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Potrivit art. 275 alin. (4) Cod procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: a intervenit termenul de prescripție.

În speță, instanța de apel a constatat că inculpatul Ivanciuc S. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal urmează a fi liberat de pedeapsa penală aplicată, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Tot din cererea de apel rezultă că acuzatorii de stat solicită ca Ivanciuc S. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunilor prevăzute de: art. 141 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în temeiul prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani și 9 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la solicitările descrise supra privind aplicarea inculpatului Ivanciuc S. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, s-a menționat că instanța de fond a acționat în conformitate cu solicitarea acuzatorului de stat, din care motiv, o evaluare suplimentară a acesteia nu este necesară, iar aplicarea în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, a pedepsei de 4 ani închisoare, instanța de apel o apreciază ca nefondată și pasibilă respingerii, or, în acest sens acuzatorul de stat nu a făcut referire la careva circumstanțe care nu au fost evaluate de către prima instanță.

Astfel, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate prin sentință, instanța de apel a conchis asupra stabilirii lui Ivanciuc S. a pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța analizând personalitatea inculpatului în coraport cu caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor comise de acesta atestă că soluția instanței de fond privind suspendarea condiționată a executării pedepsei nu este întemeiată. Or, în privința inculpatului Ivanciuc S. dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei nu este o măsură echitabilă și nu va aduce atingere scopului pedepsei penale de corectarea a inculpatului și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, având în vedere faptul că inculpatul a admis acțiuni violente orientate spre răsturnarea și subminarea orânduirii constituționale ori spre violarea integrității teritoriale a statului.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Cudinov Iu. pe capătul de acuzare incriminat acestuia în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că aplicarea unei pedepse mai blânde nu va asigura eficiența scopului pedepsei penale, și anume funcția de constrângere pentru persoana ce a nesocotit norma penală.

Instanța de apel statuează asupra ineficienței aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia în privința inculpatului Cudinov Iu. concluzii ce rezultă din gravitatea infracțiunii comise de inculpat, or, privarea de libertate constituie un element de eficiență juridică a pedepsei, funcția de reeducare prin pedeapsă urmează scopul formării unei noi atitudini față de valorile sociale, la care se adaugă prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, având un puternic rol și efect educativ, de împiedicare a repetării conduitei antisociale, de îndreptarea condamnaților, funcția de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni. După săvârșirea infracțiunii pedeapsa aplicată trebuie să reflecte pericolozitatea faptei penale săvârșite, pericolul pe care îl prezintă persoana inculpatului lăsat în societate, iar interdicțiile și limitările drepturilor condamnatului stabilite de instanța de judecată trebuie să îndeplinească un rol de reeducare, dar și de prevenție specială, astfel încât pe viitor să nu se mai săvârșescă alte fapte penale.

Astfel, având în vedere personalitatea inculpatului de a se corecta și reeduca, de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, s-a menționat că scopul pedepsei se poate atinge doar cu izolarea acestuia de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal. Instanța de apel va

aplica inculpatului Cudinov Iu. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpaților Buznea O., Jurat Vl., Roșco Al., Druzi A., s-au menționat următoarele.

În acest sens, acuzarea de stat pledând pentru agravarea pedepsei penale, cu dispunerea executării reale a pedepsei penale sub formă de închisoare. În susținerea acestei poziții, acuzatorii de stat au făcut referire la faptul că prin aplicarea unei pedepse blânde față de inculpați nu va fi atins scopul pedepsei penale, precum și la periculozitatea faptelor penale săvârșite și pericolul pe care îl constituie inculpații, astfel, interdicțiile și limitările drepturilor inculpaților stabilite de instanța de judecată nu îndeplinesc un rol de reeducare, dar și de prevenție specială, astfel încât pe viitor condamnații vor avea în continuare posibilitatea de a săvârși alte acțiuni analogice.

Instanța de apel a reținut că acțiunile infracționale ale inculpaților Buznea O., Jurat Vl., Roșco Al., Druzi A. cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, care în conformitate cu art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune „gravă”. Din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul Buznea O. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, are domiciliu în mun. Chișinău, nu are antecedente penale, nu este angajat în câmpul muncii. Inculpatul Jurat Vl. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, are domiciliu în mun. Chișinău, nu are antecedente penale, nu este angajat în câmpul muncii. Inculpatul Roșco Al. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, are domiciliu în mun. Chișinău, anterior nu a fost judecat, nu este angajat în câmpul muncii. Inculpatul Druzi A. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, are domiciliu în mun. Chișinău, are doi copii minori la întreținere, anterior a fost judecat, nu este angajat în câmpul muncii.

Colegiul analizând personalitățile inculpaților în coraport cu caracterul și gravitatea infracțiunii comise atestă că solicitarea acuzatorului de stat privind dispunerea executării reale a pedepsei sub formă de închisoare este nefondată, deoarece în acest sens nu au fost invocate și nici stabilite careva circumstanțe agravante, iar această măsură de pedeapsă solicitată de acuzatorul de stat nu este una echitabilă, din care motive urmează a fi respinsă.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de ÎM „Regia de Transport Electric” împotriva inculpaților Petrenco Gr., Grigoriuc P., Amerberg M., Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl., Ivanciuc S., instanța a consemnat următoarele.

La 29.05.2017, ÎM „Regia Transport Electric” a depus cerere de chemare în judecată împotriva inculpaților, prin care a solicitat recunoașterea sa în calitate de parte civilă și încasarea din contul inculpaților în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 2624,83 lei. În motivarea acțiunii, ÎM „Regia Transport Electric”, a indicat că, în fapt, la 06.09.2015 în rezultatul manifestațiilor efectuate de către inculpați în intervalul orei 16:10-16:45 a fost suspendată circulația troleibuzelor de pe str. Bănulescu-Bodoni intersecție cu str. Cosmonauților. Pe acest caz a fost sesizată Direcția de poliție municipală prin cererea nr. 070/836 din 08.09.2015. Partea civilă a susținut că conform calculului anexat la cererea de chemare în judecată, timpul cumulativ pierdut în rezultatul suspendării circulației troleibuzelor constituie 19,7 ore, ceea ce se estimează în pierderi de 2624, 83 lei, pe care partea civilă îl consideră ca fiind unul considerabil. Astfel, solicitând încasarea din contul inculpaților Petrenco Gr., Amerberg M., Grigorciuc P., Buznea O., Jurat Vl., Roșco Al. și Druzi A., Ivanciuc S. și Cudinov Iu. în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 2624,83 lei.

Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 05.06.2017 a fost admisă cererea ÎM „Regia Transport Electric” privind recunoașterea în calitate de parte civilă (*f.d. 194, vol. XVII*).

Potrivit sentinței, instanța a dispus respingerea acțiunii civile înaintată de ÎM „Regia Transport Electric” împotriva inculpaților Petrenco Gr., Amerberg M., Grigorciuc P., Buznea O., Jurat Vl., Roșco Al. și Druzi A., Ivanciuc S. și Cudinov Iu. privind repararea prejudiciului material în sumă de 2624,83 lei.

În conformitate cu art. 219 alin. (1), (2), art. 221 alin. (1), (2), art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, coroborate cu art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii civile este prematură și nu poate fi menținută, or, la cererea de chemare în judecată, ÎM „Regia Transport Electric” a anexat actul privind prejudiciul material cauzat RTE, precum și calculul pierderilor suportate din data de 06.09.2015, indicând timpul pierdut de 19,7 ore precum și un eventual venit de 133,24 lei/oră. Drept urmare, s-a menționat că acțiunea civilă înaintată de ÎM „Regia Transport Electric” este pasibilă admiterii, însă în vederea precizării cuantumului prejudiciului cauzat instituției urmează a fi administrate probe suplimentare. În ședința instanței de apel nu a fost posibil de stabilit exact suma despăgubirilor convenite părții civile, or, reprezentantul ÎM „Regia Transport Electric”, fiind legal citat în temeiul art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală nu s-a prezentat.

De aceea, instanța de apel a admis în principiu acțiunea civilă înaintată împotriva inculpaților privind încasarea prejudiciului material în sumă de 2624 lei 83 bani, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se pronunțe instanța civilă.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Popescu I. în interesul inculpatului Cudinov Iu., instanța a menționat că aceste acest nefundat notând în acest sens următoarele motive.

Norma penală reglementată la art. 141 alin. (1) Cod penal incriminează fapta privind participarea mercenarului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului.

În cursul cercetării judecătorești, instanța de apel a stabilit că inculpatul Cudinov Iu., fiind cetățean al Republicii Moldova, în perioada anilor 2014-2015, aflându-se pe teritoriul Ucrainei, intenționat, având scopul violării integrității teritoriale a statului respectiv și subminării orânduirii constituționale a Republicii Ucraina, manifestate prin contribuirea la secesionarea regiunilor separatiste Donețk și Lugansk și la menținerea pretensei statalității a entităților statale indicate, nerecunoscute și autoproclamate, din interes material, s-a înrolat și a satisfăcut serviciul militar în așa-numitele forțe armate ale autoproclamatei republici populare Donețk și anume, în „*1-ая Славянская бригада*”, în cadrul căreia, contra unei remunerări bănești, a participat în calitate de ostaș, la conflictul militar care are loc în sud-estul Ucrainei, în regiunile Donețk și Lugansk, acțiuni care se încadrează în elementele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal.

Sub aspectul laturii subiective, instanța de apel a stabilit că inculpatul a prevăzut și urmărit scopul atingerii aduse valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, cu scopul răsturnării orânduirii constituționale, precum și violarea integrității teritoriale a statului Republica Ucraina, precum și scopul primirii recompensei materiale. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, care se încadrează în vârsta și starea psihologică a inculpatului. Subiectul special al infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal are și calitatea specială de „mercenar”, prin care potrivit art. 130 Cod penal se înțelege persoana special recrutată, în țară sau în străinătate, pentru a lupta într-un conflict armat, care ia parte la operațiunile militare în vederea obținerii unui avantaj personal sau a unei remunerări promise de către o parte la conflict sau în numele acesteia, care nu este nici cetățean al părții la conflict, nici rezident pe teritoriul controlat de o parte la conflict, nu este membru al forțelor armate ale unei părți la conflict și nu a fost trimisă de către un stat, altul

decât partea la conflict, în misiune oficială ca membru al forțelor armate ale statului respectiv. Elementele specifice subiectului infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal sunt raportate inculpatului Cudinov Iu., fapt ce rezultă din probele cercetate pe parcursul examinării cauzei penale în ședințele de judecată.

Instanța de apel a respins poziția părții apărării potrivit căreia inculpatul Cudinov Iu. nu a comis infracțiunea imputată lui, deoarece, în acest sens, careva probe pertinente și concludente, care să combată probele acuzatorului de stat, nu au fost administrate.

Cu referire la argumentele avocatului Popescu I. precum că nu au fost prezentate probe exacte, pertinente și concludente că – livretul militar ridicat de la Cudinov Iu. este eliberat de Ministerul Apărării al auto-praclamatei Republicii Populare Donețk și nu este unul falsificat, instanța de apel le apreciază ca nefondate, or, livretul militar a fost depistat la Cudinov Iu. la momentul reținerii acestuia, care apreciat în coroborare cu alte probe administrate în acest sens, dovedesc faptul că inculpatul a participat într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului.

Mai mult ca atât, instanța de apel nu a stabilit necesitatea inculpatului de a deține un livret militar „fals”, în contextul în care, asupra acestuia au fost depistate și un bilet de avion compania „Air Moldova” pe direcția Chișinău-Domodedovo pe numele lui Cudinov Iu., precum și au fost ridicate - o pereche de botine din piele de culoare neagră de mărimea 43, o husă materie de culoare neagră cu inscripția în limba rusă, „Voina devizii 2”, un chipiu de culoare neagră haki, o coadă cu stea cu cinci colțuri pe sare este imprimat secera și ciocanul, o vestă tactică de culoare verde, o pereche de pantaloni de culoare verde, o vestă tactică de culoare haki cu inscripția „Splav”, un sac de dormit.

Totodată, instanța a respins argumentele avocatului privind dezacordul cu privire la aprecierea probelor administrate de dosar, deoarece instanța de fond a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și în baza cărora a fost stabilită vinovăția inculpatului Cudinov Iu. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Musteață S. în interesul inculpatului Ivanciuc S., instanța a consemnat următoarele.

Prin cererea de apel partea apărării solicită casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ivanciuc S., învinuit în

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, să fie achitat, pe motiv că nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune.

Cu referire la argumentele avocatului precum că acuzarea de stat nu a combătut declarațiile inculpatului că „*a devenit curios și a pătruns în mulțime pentru a vedea de aproape ce se întâmplă*”, instanța de apel le-a apreciat, ca nefondate, or, partea vătămată Pașa V. a indicat că l-a văzut pe Ivanciuc S. în fața Procuraturii Generale la protestul din 06.09.2015. Totodată, l-a văzut pe Ivanciuc S. când a aruncat șlapi ruși în picioarele polițistului.

Instanța de apel a respins și argumentele avocatului Musteață S. precum că simpla prezență a lui Ivanciuc S. în zona protestului nu poate fi calificată ca „*opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților*” și că de fapt inculpatul Ivanciuc S. a acționat pașnic, or, din probele administrate la dosar s-a stabilit că acțiunile lui Ivanciuc S. din data de 06.09.2015, din fața sediului Procuraturii Generale, s-au exprimat prin participare activă la dezordinile în masă, spiritul de inițiativă al acestuia exprimat prin opunere de rezistență reprezentanților autorității, fapt ce rezultă expres din imaginile nr. 61-65 din secvențele video, a mapelor „*CTC DISC 1, fișier 189, CTC Disc1 00190, CTC Disc 3.2 MOV030*”.

Mai mult, din imaginile video este vizibil cum inculpatul Ivanciuc S. îmbrânțește activ colaboratorii de poliție, opune rezistență, nu se supune cerințelor, trăgând cu putere, împreună cu alți manifestanți, de epoleții pe care încercau să-i instaleze printre mulțime, acțiuni care se încadrează în semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - *complicitate la participare activă dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților*.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, Colegiu Penal a constatat că inculpatul Ivanciuc S. a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a dezaproba activitatea Procuraturii Generale. Din considerentele arătate, instanța a conchis asupra respingerii solicitarea părții apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Ivanciuc S.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Aronov R. în interesul inculpaților Petrenco Gr., Amerberg M., Grigoriuc P., Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl., instanța de apel a menționat următoarele.

Prin cererea de apel formulată de avocat s-a solicitat achitarea inculpaților, din motiv că fapta lor nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Lecturând apelul instanța a stabilit că argumentele apărătorului sunt generale și se referă la aceea că acuzatorul de stat și instanța de fond au calificat incorect faptele inculpaților, toate afirmațiile și argumentele invocate de către prima instanță nu reflectă în nici un mod existența în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele, instanța de fond nu a argumentat corect și just motivele admiterii sau respingerii unor probe, de care circumstanțe de fapt și de drept s-a călăuzit instanța la pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Analizând argumentele invocate de avocat, instanța de apel le-a apreciat, ca nefondate, or, aceste argumente nu constituie temei de achitare a inculpaților și nici nu combat circumstanțele de fapt și drept stabilite de către instanța de fond.

În baza probelor administrate la dosar, s-a constatat că acțiunile infracționale ale lui Petrenco Gr. cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1) Cod penal, fapta prejudiciabilă exprimându-se prin acțiunile inculpatului Petrenco Gr. de organizare și conducere a dezordinilor în masă însoțită de aplicarea violenței împotriva persoanelor, de aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

În cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că organizarea și conducerea dezordinilor în masă de către Petrenco Gr. din data de 06.09.2015, din fața sediului Procuraturii Generale din mun. Chișinău, str. M. G. Bănulescu-Bodoni 26, s-a exprimat prin pregătirea și planificarea provocărilor în vederea incitării agresivității maselor de oameni, fapt ce rezultă din declarațiile părților vătămate, a martorilor acuzării audiați pe parcursul cercetării judecătorești, precum și a imaginilor video anexate la dosar de la fața locului, din care rezultă că inculpatul Petrenco Gr. îndreptându-se rapid spre ușile Procuraturii Generale și izbindu-se de acestea, având intenția de intra înăuntru și în acel moment fiind oprit de către reprezentanții poliției, a opus rezistență violentă reprezentanților autorităților publice, având rolul de organizator al protestului și, respectiv, conducând cu masele de protestatari, prin îndemnare la opunere de rezistență, creând astfel o atmosferă propice pentru aplicarea violenței împotriva reprezentanților autorităților publice din partea protestatarilor, exprimată prin aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă sub forma lancelor de la drapele, din polipropilen (aliaj) de culoare albă, ridicate de la fața locului, recunoscute în calitate corpuri delictive.

Totodată, organizarea acțiunilor de dezordine în masă din partea inculpatului Petrenco Gr. s-a exprimat și prin crearea condițiilor necesare de realizare acestora, prin aducerea la protest a obiectelor neindicate în declarația prealabilă nr. 1 din 01.09.2015 din numele lui Petrenco Gr. și Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015, sub formă de lanțuri, lacăte, paleți și corturi, fapt ce denotă caracterul organizat al acțiunilor inculpatului Petrenco Gr. și a altor inculpați.

Obiectul material al infracțiunii incriminate reprezintă corpurile persoanelor agresate, îndeosebi ale părților vătămate, față de care a fost exprimată violența fizică, soldată cu vătămări, fapt ce rezultă din rapoartele de expertiză medico-legală anexate la dosar.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 285 alin. (1) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, s-a stabilit că inculpatul Petrenco Gr. a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a dezaproba activitatea Procuraturii Generale.

Scopul premeditat al inculpatului Petrenco Gr. în săvârșirea infracțiunii de organizare și conducere a dezordinilor în masă, la data de 06.09.2015 din fața sediului Procuraturii Generale a fost demonstrat și prin nerespectarea Dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015 privind acordarea permisiunii și ajutorului necesar în vederea desfășurării marșului de protest organizat, unde protestatarii la data de 06.09.2015 urmau să se deplaseze pe o singură bandă a carosabilului pe traseul: Scuarul Academiei de Științe a R. Moldova – bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, până la str. Vlaicu Pârcălab (*f.d. 153, vol. III*), cât și nerespectarea declarației preliminare nr.1 din 01.09.2015 semnată de inculpatul Petrenco Gr. în care este indicat traseul „de la Academia de Științe spre Piața Marii Adunări Naționale”.

Astfel, în contradicție cu actele în cauză, inculpatul Petrenco Gr. împreună cu alți inculpați și protestatari au demarat marșul de protest de la Scuarul Academiei de Științe a R. Moldova, având ca destinație finală - Procuratura Generală din mun. Chișinău, str. M. G. Bănulescu-Bodoni 26 și nu str. Vlaicu Pârcălab, precum a fost stabilit în Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015, indicată supra.

Mai mult, pe parcursul cercetării judecătorești și anume din declarațiile părților vătămate audiate în ședințele de judecată, s-a stabilit cu certitudine că, atât inculpatul Petrenco Gr., cât și alți inculpați, la 06.09.2015 au fost somați de către reprezentanții autorităților publice, asupra necesității respectații traseului pe care urma să se desfășoare

marșul de protest, stabilit în Dispoziția Primăriei indicată mai sus, fapt ignorat la acel moment de către Petrenco Gr.

Cu referire la stabilirea în acțiunile lui Petrenco Gr. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.42, 285 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpatului din data de 06.09.2015, din fața sediului Procuraturii Generale din mun. Chișinău, str. M.G. Bănulescu-Bodoni 26, s-au exprimat prin participare activă la dezordinile în masă, spiritul de inițiativă al acestuia exprimat prin chemările efectuate prin megafon asupra protestatarilor privind rămânerea pe loc, forțarea cordonului de poliție, precum și opunerea de rezistență reprezentanților autorității, acțiuni care se încadrează în semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - complicitate la participare activă dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, fapt ce rezultă din ansamblul probelor cercetate atât în instanța de fond, cât și în apel.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpurile persoanelor agresate, îndeosebi a părților vătămate, față de care a fost exprimată violența fizică soldată cu vătămări, fapt ce rezultă din rapoartele de expertiză medico-legală anexate la dosar.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, Colegiul Penal a stabilit că inculpatul Petrenco Gr. a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a dezaproba activitatea Procuraturii Generale.

Cu referire la stabilirea în acțiunile inculpatului Petrenco Gr. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.42, 285 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a stabilit că sub aspectul laturii obiective a componentei de infracțiune prevăzută de art.42, 285 alin. (3) Cod penal, fapta prejudiciabilă s-a exprimat prin acțiunile inculpatului Petrenco Gr. de adresare a chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților.

Astfel, potrivit art. 8 al Legii nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, sunt interzise întrunirile prin care se urmărește: îndemnarea la război de agresiune, la ură națională, rasială, etnică sau religioasă; incitarea la discriminare sau violență publică; subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a țării, săvârșirea infracțiunilor, încălcarea ordinii publice sau organizarea tulburărilor în masă, încălcarea moralității publice, a

drepturilor și a libertăților altor persoane ori punerea în pericol a vieții sau a sănătății acestora.

Instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpatului din 06.09.2015 din fața sediului Procuraturii Generale, s-au exprimat prin adresări verbale, cât și prin intermediul dispozitivului de amplificare a sunetului a chemărilor față de protestatari, la nesupunere activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților, în vederea curmării acțiunilor legale ale acestora de menținere a ordinii publice, fapt dovedit prin probele cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art.42, 285 alin. (3) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța de apel a constatat că inculpatul Petrenco Gr. a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a-și înlesni activitatea infracțională.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că Petrenco Gr., în momentul când a ajuns la Procuratura Generală împreună cu coloana de protestatari, s-a urcat lent pe scările Procuraturii Generale pentru a fi auzit mai bine de către mulțime, acestea au fost apreciate critic, fiind combătute prin materialele probatorii administrate la dosar, și anume prin imaginile video din care rezultă că inculpatul la data de 06.09.2015 ajungând în fața Procuraturii Generale a alergat pe scări, îndreptându-se rapid spre ușa Procuraturii.

Totodată, deși inculpatul afirmă că, atât acțiunile sale cât și a protestatarilor din fața Procuraturii Generale au fost pașnice, aceste argumente urmează a fi respinse ca fiind neveridice, deoarece după cum rezultă din declarațiile părților vătămate, a martorilor și a imaginilor video anexate la dosar (*imaginile nr. 12-13, 17-18, 19-20 din secvențele video de la sec. 00.10 și 00.15, sec. 00.34 și 00.37, sec. 00.54 și 00.56 din „Mapa CTC video 1, fișierul nr. 00178”, precum și din imaginile nr. 21-39 a secvențelor video din mapa „CTC Disc 3.1 MOLDOVA”*) la data de 06.09.2015 acțiunile inculpatului Petrenco Gr. s-au manifestat prin îmbrânceli, chemări la nesupunere și opunere de rezistență reprezentanților autorității împuterniciți cu menținerea ordinii publice.

La fel, din imaginile nr. 43-59 din secvențele video din mapa „M2U02684”, mapa IP Centru, se observă cum mulțimea este dezorganizată în imediata apropiere a inculpaților, moment în care utilizând suporturile de drapeluri le aplică în calitate de armă, iar organizatorii Petrenco Gr., Grigoriuc P. și Amerberg M. nu întreprind măsuri în vederea calmării mulțimii de protestatari, contrar prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 26 din

22.02.2008 privind întrunirile, care prevede următoarele – *„dacă în timpul desfășurării întrunirii unii participanți încalcă ordinea publică sau prevederile art. 8, organizatorul, în caz de necesitate împreună cu poliția, îi va îndepărta pe aceștia”*.

Cu privire la argumentele părții apărării referitor la faptul că aducerea la protest a lanțurilor și lacătelor au fost în vederea fixării corturilor pentru a nu fi demontate ulterior, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, or, în acest sens, instanța de fond a statuat că pe parcursul cercetării judecătorești inculpatul deși a avut posibilitatea, nu a demonstrat intenția de a lega corturile și nici funcționalitatea practică a acestui argument. Mai mult decât atât, dubii că aceste lanțuri și lăcăți au fost luate cu alt scop decât pentru a lega corturile între ele, apare și atunci când în urma percheziției corporale la inculpatul Amerberg M., au fost ridicate: un cuțit de buzunar, balonaș spray cu inscripția „PFEFFER” KO YET, iar în rezultatul examinării medicale a cet. Buznea O. s-a concluzionat prezența la acesta, a consecințelor consumului de stupefiante.

Tot în acest sens, urmează a se indica și prevederile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, potrivit căroră *„în timpul întrunirilor este interzisă deținerea de arme, de explozive, de orice substanțe interzise sau alte obiecte ce pot pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor”*.

De asemenea, instanța a apreciat critic și argumentele părții apărării referitor la faptul că din declarația prealabilă adresată Primăriei nu este indicat concret traseul de deplasare a marșului de protest, din care considerent inculpatul Petrenco Gr. a calificat somațiile reprezentanților autorității publice privind interzicerea deplasării protestatarilor pe anumite benzi ca fiind ilegale, or, conform *Dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015* privind acordarea permisiunii și ajutorului necesar în vederea desfășurării marșului de protest organizat, protestatarii la data de 06.09.2015 urmau să se deplaseze pe o singură bandă a carosabilului pe traseul: Scuarul Academiei de Științe a R. Moldova – bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, până la str. Vlaicu Pîrcălab.

La fel, instanța a apreciat critic și argumentul inculpatului Petrenco Gr. precum că la solicitarea reprezentanților Primăriei de a elibera spațiul de lângă Procuratura Generală, dânsul a calificat solicitarea în cauză ca fiind drept o glumă de prost gust, o amenințare și o intimidare, deoarece Primăria nu are asemenea atribuții, deoarece aceste afirmații vin în contradicție cu prevederile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 26 din 22.02.2008 „privind întrunirile”, care stipulează că: *„dacă în timpul desfășurării întrunirii au loc acțiuni prin care se încalcă grav prevederile art. 8, reprezentantul autorității administrației publice locale va cere organizatorului sistarea imediată a întrunirii. Aceasta este o măsură excepțională, ce*

poate fi folosită doar dacă alte măsuri nu sunt suficiente pentru asigurarea desfășurării întrunirii în mod legal”.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța a stabilit că conducerea dezordinilor în masă de către Grigoriuc P. din data de 06.09.2015 s-a exprimat prin pregătirea și planificarea provocărilor în vederea incitării agresivității maselor de oameni, fapt ce rezultă din declarațiile părților vătămate, a martorilor acuzării audiați pe parcursul cercetării judecătorești, indicate supra, precum și a imaginilor video anexate la dosar de la fața locului, din care rezultă că inculpatul Grigoriuc P. îndreptându-se rapid spre ușile Procuraturii Generale împreună cu alți inculpați și izbindu-se de acestea, având intenția de a intra înăuntru și în acel moment fiind oprit de către reprezentanții Poliției, a opus rezistență violentă reprezentanților autorităților publice, având rolul de organizator al protestului și, respectiv, conducând cu masele de protestatari, prin îndemnare la opunere de rezistență, creând astfel o atmosferă propice pentru aplicarea violenței împotriva reprezentaților autorităților publice din partea protestatarilor, exprimată prin aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă sub forma lancelor de la drapele, din polipropilen (aliaj) de culoare albă, ridicate de la fața locului, recunoscute în calitate corpuri delictive.

Totodată, organizarea acțiunilor de dezordine în masă din partea inculpatului Grigoriuc P. s-a exprimat și prin crearea condițiilor necesare de realizare acestora, prin aducerea la protest a obiectelor neindicate în declarația prealabilă nr. 1 din 01.09.2015 din numele lui Petrenco Gr. și *Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015*, sub formă de lanțuri, lacăte, ridicate de la inculpatul Grigoriuc P. de la fața locului, de către reprezentanții autorităților publice, fapt ce denotă caracterul organizat al acțiunilor inculpatului Grigoriuc P. și a altor inculpați.

Obiectul material al infracțiunii în reprezintă corpurile persoanelor agresate, îndeosebi a părților vătămate, față de care a fost exprimată violența fizică soldată cu vătămări, fapt ce rezultă din rapoartele de expertiză medico-legală anexate la dosar.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 285 alin. (1) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța de apel a stabilit că Grigoriuc P. împreună cu alți inculpați a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a dezaproba activitatea Procuraturii Generale.

Scopul premeditat al inculpatului Grigoriuc P. în săvârșirea infracțiunii de organizare și conducere a dezordinilor în masă, la 06.09.2015 a fost dovedit și prin nerespectarea

Dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015 privind acordarea permisiunii și ajutorului necesar în vederea desfășurării marșului de protest organizat, unde protestatarii la 06.09.2015 urmau să se deplaseze pe o singură bandă a carosabilului pe traseul: Scuarul Academiei de Științe a R. Moldova – bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, până la str. Vlaicu Pîrcălab (f.d. 153, vol. III), cât și nerespectarea declarației preliminare nr. 1 din 01.09.2015 semnată de inculpatul Petrenco Gr. în care este indicat traseul „de la Academia de Științe spre Piața Marii Adunări Naționale”.

Astfel, în contradicție cu actele în cauză inculpatul Grigoriuc P. împreună cu alți inculpați și protestatari au demarat marșul de protest de la Scuarul Academiei de Științe a R. Moldova, având ca destinație finală - Procuratura Generală din mun. Chișinău, str. M. G. Bănulescu-Bodoni 26 și nu str. Vlaicu Pîrcălab, precum a fost stabilit în Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015.

Mai mult, din declarațiile părților vătămate audiate în ședințele de judecată, s-a stabilit cu certitudine că atât Petrenco Gr., cât și Grigoriuc P., au fost somați de reprezentanții autorităților publice, asupra necesității respectării traseului pe care urma să se desfășoare marșul de protest, stabilit în dispoziția Primăriei indicată mai sus, fapt ignorat la acel moment de inculpați.

Cu referire la stabilirea în acțiunile inculpatului Grigoriuc P. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, sub aspectul laturii obiective a componenței de infracțiune, instanța de apel a stabilit fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile inculpatului Grigoriuc P. de participare activă la acțiunile de aplicare a violenței împotriva persoanelor, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a stabilit că acțiunile lui Grigoriuc P. din data de 06.09.2015, din fața sediului Procuraturii Generale din mun. Chișinău, str. M.G. Bănulescu-Bodoni 26, s-au exprimat prin participare activă la dezordinile în masă, spiritul de inițiativă al acestuia exprimat prin chemările efectuate asupra protestatarilor privind rămânerea pe loc, acțiuni care se încadrează în semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - complicitate la participare activă dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectele utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, fapt ce rezultă din ansamblul probelor cercetate în ședința de judecată în instanța de fond, cât și în apel.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța de apel a stabilit că inculpatul Grigoriuc P. a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a dezaproba activitatea Procuraturii Generale.

Cu referire la stabilirea în acțiunile inculpatului Grigoriuc P. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, sub aspectul laturii obiective a componenței de infracțiune, instanța de apel a stabilit fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile inculpatului Grigoriuc P. de adresare a chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților.

În conformitate cu art. 8 al Legii nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile sunt interzise întrunirile prin care se urmărește: îndemnarea la război de agresiune, la ură națională, rasială, etnică sau religioasă; incitarea la discriminare sau violență publică; subminarea securității naționale sau a integrității teritoriale a țării, săvârșirea infracțiunilor, încălcarea ordinii publice sau organizarea tulburărilor în masă, încălcarea moralității publice, a drepturilor și a libertăților altor persoane ori punerea în pericol a vieții sau a sănătății acestora. Acțiunile inculpatului Grigoriuc P. din data de 06.09.2015, din fața sediului Procuraturii Generale, s-au exprimat prin adresări verbale, cât și prin intermediul dispozitivului de amplificare a sunetului, a chemărilor față de protestatari, la nesupunere activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților, în vederea curmării acțiunilor legale ale acestora de menținere a ordinii publice, fapt dovedit prin probele cercetate în ședința de judecată în instanța de fond, cât și în apel.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța de apel a constatat că inculpatul Grigoriuc P. a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a-și înlesni activitatea infracțională prevăzută la art. 285 alin. (1), 42, 285 alin. (2) Cod penal.

În ceea ce privește argumentele inculpatului precum că protestul din 06.09.2015 din fața Procuraturii Generale a fost unul pașnic, instanța de apel le-a apreciat critic, or, după cum a constatat și instanța de fond, din probele cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, s-a stabilit că acțiunile inculpatului Grigoriuc P. s-au manifestat prin îmbrânceli și opunere de rezistență reprezentanților autorității împuterniciți cu menținerea ordinii publice,

chemări la dezordine fapt probat prin înregistrările video din „Mapa CTC video 1 fișierul nr. 00178” sec. 00:02, precum și din imaginile nr. 21-39 a secvențelor video din mapa „CTC Disc 3.1 MOLDOVA”.

Mai mult, din imaginile nr. 43-59 din secvențele video din mapa „M2U02684”, mapa IP Centru, se observă cum mulțimea este dezorganizată în imediata apropiere a inculpaților, moment în care utilizând suporturile de drapel le aplică în calitate de armă, iar organizatorii Petrenco Gr., Grigoriuc P. și Amerberg M. nu întreprind măsuri în vederea calmării mulțimii de protestatari, contrar prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, care prevede: *„dacă în timpul desfășurării întrunirii unui participanți încalcă ordinea publică sau prevederile art. 8, organizatorul, în caz de necesitate împreună cu poliția, îi va îndepărta pe aceștia”*.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și argumentele inculpatului Grigoriuc P. privind aducerea la protest a lanțurilor în vederea folosirii lor pentru prezentarea unor acte teatralizate, ca simbol al statelor acaparate, or, din imaginile video examinate, rezultă că actiunile inculpatului Grigoriuc P. au fost îndreptate spre destabilizarea situației, instigare și participare la acțiunile de dezordine în masă din fața sediului Procuraturii Generale, fapt ce pune la îndoială argumentul inculpatului privind utilizarea acestor obiecte, potrivit destinației indicate. Mai mult decât atât, dubii că aceste lanțuri și lăcăți au fost luate cu alt scop decât pentru a fi utilizate pentru „spectacol”, apare și atunci când în urma percheziției corporale la inculpatul Amerberg M., au fost ridicate: un cuțit de buzunar, balonaș spray cu inscripția „PFEFFER” KO YET”, fapt ce este în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 26 din 22.02.2008 „privind întrunirile” în care este stipulat că „în timpul întrunirilor este interzisă deținerea de arme, de explozive, de orice substanțe interzise sau alte obiecte ce pot pune în pericol viața sau sănătatea oamenilor”.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentele inculpatului Grigoriuc P. referitor la faptul că a dorit să utilizeze scările Procuraturii Generale în calitate de scenă pentru a fi auzit mai bine de către protestatari, deoarece aceste afirmații au fost combătute prin imaginile video anexate la dosar, din conținutul cărora rezultă că inculpatul Grigoriuc P. la data de 06.09.2015 ajungând în fața Procuraturii Generale a alergat pe scări îndreptându-se rapid spre ușile Procuraturii, forțându-le exprimând intenția de a intra înăuntru.

Cu referire la stabilirea în acțiunile inculpatului Amerberg M. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1) Cod penal, sub aspectul laturii obiective a componenței de infracțiune, instanța de apel a stabilit fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile inculpatului Amerberg M. de conducere a dezordinilor în masă

însoțită de aplicare violenței împotriva persoanelor, de aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a stabilit că conducerea dezordinilor în masă de către inculpatul Amerberg M. din 06.09.2015 din fața sediului Procuraturii Generale, s-a exprimat prin pregătirea și planificarea provocărilor în vederea incitării agresivității maselor de oameni, fapt ce rezultă din declarațiile părților vătămate, a martorilor acuzării audiați pe parcursul cercetării judecătorești, precum și a imaginilor video anexate la dosar de la fața locului, din care rezultă că inculpatul Amerberg M. îndreptându-se rapid spre ușile Procuraturii Generale împreună cu alți inculpați, având intenția de intra înăuntru și în acel moment fiind oprit de către reprezentanții Poliției, a opus rezistență violentă reprezentanților autorităților publice, conducând cu masele de protestatari, prin îndemnare la opunere de rezistență, creând astfel o atmosferă propice pentru aplicarea violenței împotriva reprezentanților autorităților publice din partea protestatarilor, exprimată prin aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă sub forma lancelor de la drapele, din polipropilen (aliaj) de culoare albă, ridicate de la fața locului, recunoscute în calitate corpuri delict.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpurile persoanelor agresate, îndeosebi a părților vătămate, față de care a fost exprimată violența fizică, soldată cu vătămări, fapt ce rezultă din rapoartele de expertiză medico-legală anexate la dosar.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 285 alin. (1) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța de apel a stabilit că inculpatul Amerberg M. împreună cu alți inculpați a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a dezaproba activitatea Procuraturii Generale.

Scopul premeditat al inculpatului Amerberg M. în săvârșirea infracțiunii de organizare și conducere a dezordinilor în masă, la data de 06.09.2015 din fața sediului Procuraturii Generale este dovedit și prin nerespectarea Dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015 privind acordarea permisiunii și ajutorului necesar în vederea desfășurării marșului de protest organizat, unde protestatarii la data de 06.09.2015 urmau să se deplaseze pe o singură bandă a carosabilului pe traseul: Scuarul Academiei de Științe a R. Moldova – bd. Ștefan cel Mare și Sfânt până la str. Vlaicu Pîrcălab (*f.d. 153, vol. III*), cât și nerespectarea declarației preliminare nr. 1 din 01.09.2015 semnată de inculpatul Petrenco

Gr. în care este indicat traseul „de la Academia de Științe spre Piața Marii Adunări Naționale”.

Astfel, în contradicție cu actele în cauză inculpatul Amerberg M. împreună cu alți inculpați și protestatari au demarat marșul de protest de la Scuarul Academiei de Științe a Republica Moldova, având ca destinație finală - Procuratura Generală din mun. Chișinău, str. M. G. Bănulescu-Bodoni 26 și nu str. Vlaicu Pîrcălab, precum a fost stabilit în Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 727-d din 04.09.2015, indicată supra.

Mai mult, pe parcursul cercetării judecătorești, și anume din declarațiile părților vătămate audiate în ședințele de judecată, s-a stabilit cu certitudine că atât inculpatul Petrenco Gr., cât și Amerberg M., au fost somați la data de 06.09.2015 de către reprezentanții autorităților publice, asupra necesității respectării traseului pe care urma să se desfășoare marșul de protest, stabilit în dispoziția Primăriei indicată mai sus, fapt ignorat la acel moment de către inculpatul Amerberg M.

Cu referire la stabilirea în acțiunile inculpatului Amerberg M. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, sub aspectul laturii obiective a componenței de infracțiune, instanța de apel a stabilit fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile inculpatului Amerberg M. de participare activă la acțiunile de aplicare a violenței împotriva persoanelor, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

Prin urmare, instanța de apel conchide că acțiunile inculpatului Amerberg M. din data de 06.09.2015, din fața sediului Procuraturii Generale, s-au exprimat prin participare activă la dezordinile în masă, spiritul de inițiativă al acestuia, exprimat prin chemările efectuate asupra protestatarilor privind rămânerea pe loc, acțiuni care se încadrează în semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - complicitate la participare activă dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectele utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, fapt ce rezultă din ansamblul probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, cât și în apel.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpurile persoanelor agresate, îndeosebi a părților vătămate, față de care a fost exprimată violența fizică soldată cu vătămări, fapt ce rezultă din rapoartele de expertiză medico-legală anexate la dosar.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța de apel a stabilit că inculpatul

Amerberg M. a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a dezaproba activitatea Procuraturii Generale.

Cu referire la stabilirea în acțiunile inculpatului Amerberg M. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, sub aspectul laturii obiective a componenței de infracțiune, instanța de apel a stabilit fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile inculpatului Amerberg M. de adresare a chemărilor la nesupunere violentă activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților.

Acțiunile inculpatului Amerberg M. din 06.09.2015, din fața sediului Procuraturii Generale, s-au exprimat prin adresări verbale, cât și prin intermediul dispozitivului de amplificare a sunetului, a chemărilor față de protestatari, la nesupunere activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților, în vederea curmării acțiunilor legale ale acestora de menținere a ordinii publice, fapt dovedit prin probele cercetate în ședința de judecată în instanța de fond, cât și în apel.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 42, 285 alin. (3) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța de apel a stabilit că inculpatul Amerberg M. a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a-și înlesni activitatea infracțională prevăzută la art. art. 285 alin. (1), 42, 285 alin. (2) Cod penal.

Cu referire la stabilirea în acțiunile inculpaților Roșco Al., Buznea O., Druzi A. și Jurat Vl. a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, sub aspectul laturii obiective a componenței de infracțiune, instanța de apel a stabilit fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile inculpaților de participare activă la acțiunile de aplicare a violenței împotriva persoanelor, însoțite de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpaților Roșco Al., Buznea O., Druzi A., Jurat Vl. din data de 06.09.2015 în fața sediului Procuraturii Generale din mun. Chișinău, str. M.G. Bănulescu-Bodoni 26, s-au exprimat prin participare activă la dezordinile în masă, spiritul de inițiativă al acestuia exprimat prin chemările efectuate asupra protestatarilor privind rămânerea pe loc, acțiuni care se încadrează în semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal - complicitate la participare activă dezordini în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și, de

opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, fapt ce rezultă din ansamblul probelor cercetate în ședința de judecată în instanța de fond, cât și în apel.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpurile persoanelor agresate, îndeosebi a părților vătămate, față de care a fost exprimată violența fizică, soldată cu vătămări, fapt ce rezultă din rapoartele de expertiză medico-legală anexate la dosar.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii prevăzută de art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei raportate la ansamblul probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, instanța de apel a stabilit că inculpații a prevăzut și urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe, având ca motiv năzuința de a dezaproba activitatea Procuraturii Generale.

Cu referire la argumentele inculpatului Roșco Al. precum că protestul din data de 06.09.2015 din fața Procuraturii Generale a fost unul pașnic, instanța de apel le va aprecia critic, or, din probele cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, s-a stabilit că acțiunile inculpatului Roșco Al. s-au manifestat prin îmbrânceli și opunere de rezistență reprezentanților autorității împuterniciți cu menținerea ordinei publice, *fapt confirmat prin imaginile nr. 14-16 din secvențele video de la sec. 00.52, 00.54 și 00.57 din „Mapa CTC video 1, fișierul nr. 00178”*.

La fel, instanța de apel a respins și argumentele inculpatului Roșco Al. precum că a dorit să utilizeze scările Procuraturii Generale în calitate de scenă pentru a fi auzit mai bine de către protestatari, or, aceste afirmații sunt combătute de probele acuzării, și anume prin imaginile video anexate la dosar se atestă că inculpatul Roșco Al. la data de 06.09.2015 ajungând în fața Procuraturii Generale s-a rupt de mulțime, alergând rapid spre scările Procuraturii, rămânând pe scări, iar în scurt timp s-a deplasat spre ușile Procuraturii Generale, forțându-le, după care a fost îndepărtat din acel loc de către poliție.

Cu referire la cele expuse de inculpatul Druzi A. precum că protestul din data de 06.09.2015 din fața Procuraturii Generale a fost unul pașnic, iar protestatarii se supuneau ordinilor poliției, instanța de apel nu le-a acceptat, or, din probele cercetate pe parcursul examinării cauzei penale, s-a stabilit că acțiunile inculpatului Druzi A. s-au manifestat prin îmbrânceli, destabilizarea situației și opunere de rezistență reprezentanților autorității împuterniciți cu menținerea ordinei publice, fapt ce rezultă din *„înregistrarea video sec. 00.06, 00.34 și 00.37 din „Mapa CTC video 1 fișier nr. 00178”*.

La fel, au fost apreciate, ca nefondate, argumentele inculpaților că, la 06.09.2015, începând cu ora 14.00, Petrenco Gr., Grigorciuc P., Amerberg M., Roșco Al., Jurat Vl.,

Buznea O., Druzi A. și Ivanciuc S. au protestat pașnic în fața Procuraturii Generale, iar intentarea cauzei penale în privința membrilor „grupului Petrenco” nu este altceva decât o simplă persecutare din partea organelor de drept, or prin probele administrate la cauza penală s-a stabilit cu certitudine organizarea și planificarea provocărilor în vederea incitării agresivității maselor de oameni, crearea de către organizatorii protestului a atmosferei propice pentru aplicarea violenței împotriva persoanelor și a condițiilor necesare de realizare a dezordinilor în masă. În esență, acțiunile unor mase de oameni (*circa 1000 oameni*) au fost folosite de persoane interesate ca instrument de atingere a scopurilor, luând în considerație psihologia mulțimii și canalizând conduita acesteia în direcția dorită.

S-a reținut totodată, că la această dată, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale și în fața instituției au fost dirijate masele de oameni în vederea săvârșirii dezordinilor de masă, coordonarea acțiunilor participanților la dezordini în masă, îndrumarea nemijlocită a maselor de oameni în vederea aplicării atacurilor asupra colaboratorilor poliției, a aplicării obiectelor utilizate în calitate de armă, în vederea opunerii de rezistență reprezentanților autorităților, blocării activității transportului.

În speță, datorită faptului că poliția a acționat prompt, s-a reușit să se gestioneze situația de criză, fără a o lăsa să degereze. Din materialele video administrate la dosar, s-a reținut că printre manifestați erau oameni în vârstă, copii și adolescenți, care nu conștientizau pe deplin sensul acestor manifestări, astfel efectivul poliției a fost pus într-o situație oarecum delicată de a îndepărta oamenii de niște eventuale pericole.

Cu referire la argumentele inculpaților, precum că instanța de apel a încălcat dreptul lor la un proces echitabil pentru că nu a audiat pretenziile părți vătămate pe cauza penală și nu a vizionat înregistrările video anexate de acuzatorul de stat la materialele cauzei penale, instanța le-a considerat nefondate, or la judecarea în apel, în linii mari, ședința are aceeași structură, sub aspectul etapelor procesuale ce o alcătuiesc, ca și judecata în prima instanță.

Potrivit celor recomandate în pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005, cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, cercetarea judecătorească în apel constă în administrarea probelor noi sau cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță. *Cercetarea judecătorească în apel, ca etapă procesuală, este facultativă.* Apelantul este în drept să solicite administrarea probelor noi în condițiile prevăzute de art. 413 alin. (3) din Codul de procedură penală sau cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță. Cu privire la admisibilitatea, concludenții și utilitatea probelor, se audiază opiniile intimatului și ale

celorlalți participanți, care, la rândul lor, pot propune probe noi, întru combaterea celor propuse de apelant.

Astfel, instanța de apel se pronunță prin încheiere, asupra cererilor de administrare a unor noi probe sau de cercetare suplimentară a probelor administrate de prima instanță, motivând admiterea sau respingerea cererii, în dependență de faptul dacă aceste probe sunt concludente sau utile cauzei.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, principiul egalității armelor, rezultat din art. 6 al Convenției, semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți din proces. Acest principiu, în opinia susținută de CtEDO, este elementul unei noțiuni mai largi de proces echitabil, care impune ca fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții, care să nu o plaseze într-o situație de un dezavantaj net în raport cu „adversarul” ei. În contextul exigenței „*egalității armelor*” în sensul unui just echilibru între părți CtEDO atribuie o importanță deosebită aparențelor și sensibilității problemelor unei bune administrări a justiției (*CEDH, Menet vs France, 14 iunie 2005, Peric vs Croatia, 27 martie 2008*).

CtEDO prin jurisprudența sa a decis, că legislația națională, pentru realizarea exigenței indicate poate utiliza diverse metode, însă acestea trebuie să garanteze înștiințarea „*părții adverse*” despre depunerea observațiilor și să asigure posibilitate acestuia să le comenteze, fiind totodată necesară acordarea persoanei împotriva căreia există o acuzație penală a timpului și facilităților necesare pregătirii apărării, fiindu-i puse la dispoziție atât timpul necesar, cât și mijloacele materiale și juridice adecvate.

Totodată, CtEDO în mod constant a decis că, admisibilitatea, administrarea și pertinența probelor reprezintă probleme care au a fi reglementate de normele de drept intern, iar aprecierea lor aparține instanțelor naționale, iar misiunea încredințată Curții de Convenție nu constă în a se pronunța asupra modului cum au procedat instanțele naționale în această materie (spre exemplu, dacă au admis în mod justificat ca probe anumite mărturii), ci constă în faptul, că *ea trebuie să examineze dacă procedura în cauză, în ansamblul ei, inclusiv în privința administrării probelor, a avut un caracter echitabil* (*CtEDO, Isgro vs Italia, 19 februarie 1991*).

Dreptul înscris în art. 6 paragraf 3 lit. d) CEDO constă în posibilitatea ce trebuie să-i fie acordată acuzatului de a contesta o mărturie făcută în defavoarea sa, de a putea cere să fie audiați martori care să-l disculpe, în aceleași condiții în care sunt audiați și interogați martorii acuzării. Acest drept constituie o aplicație a principiului contradictorialității în

procesul penal și, în același timp, o componentă importantă a dreptului la un proces echitabil. Prin urmare, potrivit jurisprudenței CtEDO, nu este suficient ca „acuzatul” să arate că nu a fost în măsură să interogheze un anumit martor în apărarea sa, spre a ajunge la concluzia încălcării sus-citate, dar este necesar ca cel interesat să probeze în mod verosimil că ascultarea acestui martor era utilă aflării adevărului în cauza dată și că refuzul jurisdicției naționale de a asculta acest martor a condus la prejudicierea dreptului la apărare al reclamantului (*CEDH dec. din 5 aprilie 2001 Erich Priebke vs Italia, 13 aprilie 2006 Vaturi vs France*).

La caz, instanța de apel a concluzionat că s-au respectat drepturile fundamentale ale inculpaților, expuse supra, iar hotărârea instanței corespunde jurisprudenței CtEDO la acest capitol, deoarece inculpaților li s-au adus la cunoștință toate probele administrate de partea acuzării, fiindu-le acordat timpul necesar pentru pregătirea apărării sale, inclusiv și de a acumula probe de natură să dovedească netemeinicia afirmațiilor acuzării.

În acest sens, au fost evidențiate că, potrivit Deciziei nr. 68g/2016 din 14 iunie 2016, Curtea Constituțională a menționat că principiul contradictorialității, garantat de art. 24 Cod de procedură penală, implică și concursul instanței de judecată, aliniatul (4) stabilind, că: „*Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare*”, însă legiuitorul prin sintagma „ajutor” a accentuat principiul *participării active a părților la proces*, principiu care prin substanța sa este contrar atitudinii pasive a părților la proces, și plasării obligațiilor acestora în seama părții adverse sau a instanței de judecată.

Cu referire la afirmațiile inculpaților că la etapa urmăririi penale au fost deținuți timp de patru luni și jumătate în Penitenciarul nr.13, fiindu-le aplicat un tratament inuman și degradant, încălcându-se art. 3 al CEDO, iar dreptul lor la întrunire pașnică a fost încălcat prin aplicarea în calitate de măsură preventivă a interdicțiilor de a merge în locuri unde se petrec acțiuni de proteste în masă, instanța de apel a reținut că, din 1 ianuarie 2019 au intrat în vigoare modificările la Codul de procedură penală, care prevăd introducerea unui nou remediu preventiv și compensatoriu pentru a se plânge de condițiile de detenție. Inculpații în măsura în care susțin că au fost deținuți în condiții contrare art. 3 al Convenției, trebuie să se folosească de noua soluție în cauză pentru ca să obțină la nivel național recunoașterea încălcării. Deoarece în ședința instanței de apel nu au înaintat solicitările respective, li se explică că pot să apeleze la soluția oferită de Codul de procedură penală, în termen de patru luni de la intrarea în vigoare a modificărilor.

6. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul, avocatul Aronov R. în numele inculpaților: Petrenco Gr., Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl., Amerberg M., Grigorciuc P. și avocatul Popescu I. în numele inculpatului Cudinov Iu., au declarat recursuri ordinare solicitând desființarea deciziei, cu adoptarea unei soluții corecte.

6.1. Potrivit cererii inițiale de recurs declarate de procuror, acesta a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare. Potrivit cererii de concretizarea a cerințelor din recurs, procurorul intervine deja cu solicitarea casării parțiale a deciziei instanței de apel, în partea ce-l vizează pe Cudinov Iu., cu remiterea cauzei la rejudecare, doar în această parte, în alt complet de judecată.

Având în vedere faptul că procurorul a renunțat la cerințele inițiale din recursul declarat la 08.05.2019, prin care, în esență, și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel referitor la menținerea achitării în privința lui Cudinov Iu. în baza art. 42, 285 alin. (2) Cod penal și în partea individualizării pedepsei în privința tuturor inculpaților, acestea nu vor fi descrise în contextul ce urmează.

Cu privire la noile cerințe expuse în cererea adresată instanței de recurs în temeiul art. 423 Cod de procedură penală, partea acuzării pledează pentru menținerea deciziei instanței de apel în partea individualizării pedepsei în privința inculpaților, cu excepția lui Cudinov Iu., menționând că prerogativa procesuală *exclusivă* de individualizare a pedepsei conform Codului e procedură penală îi revine doar instanței de judecată și analizând suplimentar motivele recursului ordinar, reieșind din caracterul și gravitatea faptelor prejudiciabile, de motivul acestora, de persoana și personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, de rezonanța socială și din faptul că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea comisă, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea unei atare pedepse, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul, pedeapsa stabilită lui Petrenco Gr., Grigorciuc P., Amerberg M., Roșco Al., Jurat Vl., Buznea O., Druzi A., Ivanciuc S., de către Curtea de Apel Chișinău este una echitabilă, fiind individualizate în strictă conformitate cu criteriile și prevederile legale.

Reieșind din cele expuse, procurorul, conducându-se de prevederile art. 53; 407; 423 Cod de procedură penală, își retrage *parțial* cerințele recursul ordinar declarat în temeiul pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând încetarea procedurii de recurs în privința inculpaților Petrenco Gr., Grigorciuc P., Amerberg M., Roșco Al., Jurat Vl.,

Buznea O., Druzi A., Ivanciuc S. Totodată, solicitând admiterea parțială a recursului ordinar înregistrat la 08.05.2019, cu casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău, conform motivelor invocate, în privința lui Cudinov Iu., cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.2. Avocatul Aronov R., acționând în interesele inculpaților: Petrenco Gr., Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl., Amerberg M., Grigoriuc P., solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei soluții de achitare în privința acestora în baza art. 285 alin. (1) și (2) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, cu respingerea acțiunii civile, ca neîntemeiată.

Sentința de condamnare în privința lui Petrenco Gr., Roșco Al., Druzi A., Buznea O., Jurat Vl., Amerberg M., Grigoriuc P. nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil și chiar legal, în lumina art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală. La fel, apărătorul invocă că hotărârea primei instanțe cuprinde motive contradictorii, iar motivarea soluției este expusă neclar, ceea ce este inadmisibil din punct de vedere al temeiniciei actului judiciar, instanța fiind obligată de a arăta motivele de fapt și de drept care au format convingerea judecătorului, precum cele pe baza cărora au fost înlăturate sau respinse cererile formulate de părți. Sub acest aspect, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

Soluția adoptată de instanța de apel este nemotivată, neregăsindu-se în cuprinsul acesteia argumentarea ce l-au determinat pe judecător să adopte soluția dispusă în cauză or, avocatul remarcă că nu s-a făcut o analiză multilaterală și coerentă a tuturor probelor, eronat apreciindu-le și în așa fel, adoptând o decizie pripită.

Din examinarea actelor dosarului, se constată că, atât în fază de urmărire penală, cât și în aceea de judecată, nu s-au administrat probe din care să rezulte săvârșirea infracțiunilor pentru care inculpații au fost condamnați, iar pentru unele fapte nici nu s-a examinat dacă erau îndeplinite toate cerințele înscrise în Codul penal pentru a fi considerate infracțiuni.

Așadar, sentința criticată este nefondată și nelegitimă din următoarele considerente de fapt și de drept, și anume:

Intentarea urmăririi penale în privința inculpaților în cauza penală respectivă nu este altceva decât o simplă persecutare din partea organelor de drept. Această concluzie derivă și din faptul că învinuirea adusă inculpaților este una greșită, iar încadrarea acțiunilor acestora prin prisma art. 285 alin. (1) - (2) Cod penal este în mod vădit eronată și nu rezistă nici unei critici juridice.

Analiza conținutului sentinței formulate denotă caracterul formal al acesteia.

Mai mult, sentința este una abstractă, ceea ce înseamnă că instanța de fond a încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenția Europeană.

La caz, este incident temeiul de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, și anume - *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*, care duce inevitabil la casarea sentinței.

Mai mult, partea apărării consideră că atât instanța de fond, cât și acuzatorul de stat, au făcut o încadrare juridică incorectă a faptelor comise de inculpați, calificându-le eronat în baza art. 285 alin. (1) - (2) Cod penal și apreciind critic declarațiile inculpaților și a apărătorilor date la etapa urmăririi penale și în instanța de fond. Toate argumentele și afirmațiile invocate de către Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, în sprijinul sentinței criticate nu reflectă în niciun mod existența în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive ale infracțiunii, sunt lipsite de suport juridic, sub toate aspectele. Or, simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de motivare utilizată de prima instanță, respectiv, negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe irefutabile (necombătute). În același mod putem constata că pedeapsa contestată este inumană.

Potrivit pt. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție privind sentința judecătorească la nr. 5 din 19.06.2006, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

La caz, informațiile conținute în actul judecătoresc sunt insuficiente pentru a permite condamnarea inculpaților. Instanța judecătorească nu poate să se limiteze la enumerarea în sentință a probelor prin care se confirmă împrejurările ce au importanță pentru soluționarea justă a dosarului penal, dar este obligată să expună conținutul acestor probe și să le aprecieze după intimă ei convingere, bazată pe cercetarea multi-aspectuală, completă,

nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ceea ce nu s-a făcut în cadrul cercetărilor judecătorești.

Partea apărării concluzionează că cercetarea judecătorească a dosarului penal a fost efectuată superficial, motiv pentru care sentința urmează a fi casată.

În același mod, partea apărării a constatat că învinuirea adusă inculpaților este și absurdă, pe când în cauza *Becciev v. Moldova* Curtea Europeană a reținut: *argumentele pro și contra condamnării nu trebuie să fie generale și abstracte.*

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că nu s-a constatat existența componentei infracțiunii și, respectiv, nu s-a constatat și existența faptei infracțiunii imputate, iar partea apărării ține cont că, în conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 1) CPP, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate. La caz, vinovăția inculpaților nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea membrilor „grupului Petrenco”.

Reieșind din cele consemnate supra, partea apărării consideră că au fost încălcate prevederile art. 19 CPP, art. 20 din Constituție și art. 6 și 13 din CEDO, care prevăd desfășurarea procesului penal în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, în special accesul liber la justiție, consecință ce duce ineluctabil la achitarea inculpaților pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Este bine de știut faptul că **dezordinile de masă** sunt acțiuni ce atentează la ordinea și securitatea publică, săvârșite de o grupă de persoane, însoțite de violență asupra persoanelor, pogromuri, incendieri, distrugerii, precum și opunere de rezistență reprezentanților autorităților. În timpul dezordinilor de masă se dezorganizează activitatea normală a transportului, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor aflate în teritoriul respectiv.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute în alin. (1) art. 285 CP se realizează prin comiterea uneia dintre următoarele acțiuni: *a) organizarea unor dezordini de masă; b) conducerea acțiunilor în cadrul dezordinilor de masă.*

Organizarea unor dezordini de masă poate să se exprime prin diferite forme: prin planificarea, pregătirea și instigarea la comiterea unor astfel de acțiuni, crearea unor grupuri de persoane pentru provocarea și ațâțarea dezordinilor de masă, conducerea acțiunilor participanților la dezordinile de masă etc.

Conducerea acțiunilor de dezordini în masă nu presupune întotdeauna și participarea activă, nemijlocită, obligatorie a conducătorului la comiterea acestei infracțiuni, cu toate că aceste persoane, de regulă, pot avea și această calitate.

Prin opunere de rezistență autorităților se are în vedere nesupunerea față de cerințele legale ale reprezentanților organelor de stat de a înceta dezordinile de masă.

Alin. (2) art. 285 CP stabilește următoarele circumstanțe calificative care agravează răspunderea penală pentru săvârșirea aceleiași acțiuni însoțite:

- de violența și batjocorirea persoanelor; prin violență se are în vedere atât violența fizică cât și cea psihică, iar prin batjocorire se înțelege insulta, dezonorarea gravă publică adusă demnității unei persoane concrete;

- de pogromuri, distrugeri, incendieri sau alte acțiuni asemănătoare, prin care se înțelege degradarea, distrugerea totală sau parțială a unor edificii, clădiri, unități de transport statale sau particulare etc. (a se vedea comentariul de la art. 197 CP);

- de rezistența armată autorităților, prin care se înțelege opunerea de rezistență reprezentanților autorităților în timpul îndeplinirii obligațiilor funcționale prin aplicarea sau amenințarea cu folosirea armelor de foc, a substanțelor explozive, a armelor albe etc.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă.

Prima instanță eronat a concluzionat că în acțiunile inculpaților sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 285 Cod penal, iar învinuirea adusă inculpaților în săvârșirea infracțiunii poartă un caracter declarativ.

În lumina celor enunțate, este important să se înțeleagă că instanța de fond a avut obligația să răspundă la aceste întrebări foarte importante pentru soluționarea cauzei, în lipsa acestor răspunsuri, este pusă sub semnul întrebării legalitatea întregului proces penal. Niciunul din martorii interogați nu au confirmat anumite acțiuni ilegale săvârșite de inculpații în sensul art. 285 alin. (1) - (2) Cod penal. Mai mult, prin declarațiile martorilor, nu se confirmă că inculpații au comis o faptă cu vinovăție.

Se reamintește că, potrivit art. 113 Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Actul de învinuire se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt. În așa mod, învinuirea adusă inculpaților contravine în mod evident dreptului garantat prin art. 6 par. 3 din Convenție. În speța dată, părții apărării îi revine doar să presupună contra căror argumente să se apere. Caracterul formal și, în același timp, abstract al învinuirii rezultă din faptul că prin actul de acuzare se pretinde că inculpații ar fi încălcat în totalitate cerințele art. 285 Cod penal. Or, procurorul a transcris în învinuire

conținutul deplin al normei menționate, fără a se încerca să se demonstreze pertinenta prevederilor respective cazului în speță.

Analizând probele examinate de către partea apărării și documentele anexate la materialele dosarului, se poate trage concluzia că lipsește, cu certitudine, atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii. Analiza completă a probelor ne permite să formulăm următoarele concluzii: în acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1) - (2) Cod penal. În special, se susține că nu există latura obiectivă a infracțiunii, deoarece acțiunile întreprinse de inculpați nu au fost îndreptate spre organizarea unor dezordini în masă; nu există nici latura subiectivă a infracțiunii; inculpații nu sunt subiecți ai infracțiunii imputate; nu există nici obiect al infracțiunii în cauza dată.

În drept, recurentul își fundamentează cererea de recurs în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.3. Avocatul Popescu I. acționând în interesele inculpatului Cudinov Iu. solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel în partea condamnării inculpatului în baza art. 141 alin. (1) Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de apel, atât la judecarea cauzei, cât și în textul deciziei s-a limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate de apărare, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evolua în concret motivele invocate de apelanți și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză, în special fără a înlătura apărările inculpatului și fără a respecta prevederile art. 419 CPP, conform cărora rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. În aceste circumstanțe consider că sentința și decizia instanței de apel sunt ilegale.

Deși conform principiului imparțialității și echității instanței de judecată i se oferă locul de arbitru, în cazul lui Cudinov Iu. instanțele au luat o poziție prin care au purces pe calea deducerii probabilității ca în final să-l condamne pe Cudinov Iu. în baza acestora și a unor presupuneri.

De asemenea, instanța de apel, nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de inculpat, dar s-a expus în mod general. Acest fapt denotă imparțialitatea judecătorului și manifestarea lui în favoarea

acuzării în detrimentul apărării, prin ce instanța a încălcat principiul contradictorialității în procesul penal stipulat în art. 24 alin. (2) CPP.

Potrivit art. 26 alin. (3) CPP, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

Instanța de apel unilateral a făcut trimitere la unele probe din dosar, concluzionând că acestea confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii din art. 141 alin. (1) Cod penal, fără a cerceta minuțios probele acumulate în prima instanță, dând prioritate unora și excluzându-le pe altele.

În instanța de apel, la faza examinării probelor acuzației, participanților li s-a adus la cunoștință doar cu numirea unor file de dosar, fără a fi examinate. Consider că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale numai pe probele cercetate de către instanța de fond, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel, nu au fost examinate probele acuzației, care ar demonstra vina inculpatului Cudinov Iu. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 141 alin. (1) Cod penal și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Totodată, instanța de apel în motivarea soluției sale, în partea descriptivă a deciziei nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării. Or, potrivit art. 394 CPP, instanța este obligată să indice probele pe care se întemeiază concluziile sale și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Consider greșită și eronată, aprecierea instanței de apel, care a considerat că livretul militar depistat în momentul reținerii la inculpatul Cudinov Iu. și în coroborare cu alte probe administrate în acest sens (*care nu au fost examinate în instanța de apel*), dovedesc faptul că inculpatul a participat într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului.

De asemenea, apărătorul consideră că concluziile instanțelor de judecată, precum că biletul de avion depistat la inculpat, cu traseul Chișinău - Domodedovo, ar proba vina acestuia, nu sunt convingătoare în participarea ultimului într-un conflict armat, la acțiuni militare sau la alte acțiuni violente orientate spre răsturnarea sau subminarea orânduirii constituționale ori violarea integrității teritoriale a statului.

Admiterea de către instanța de fond și instanța de apel a erorilor de procedură menționate și în special punerea la baza sentinței a presupunerilor după cum și interpretarea dubiilor în defavoarea inculpatului, neexaminarea tuturor probelor în instanța de apel,

aprecierea eronată a probelor la judecarea cauzei în instanța de apel, a atins grav soluția și evident accesul la justiție a inculpatului, drept fundamental consacrat în art. 19 CPP, art. 20 a Constituției și art. 6 din CEDO.

Mai mult, pe tot parcursul desfășurării procesului penal, atât de organul de urmărire penală, cât și de instanța de fond, iar ulterior și instanța de apel s-a încălcat grav principiul prezumției nevinovăției, din motivele sus indicate, acestea dând o preferință preventivă, deschisă și clar vizibilă probelor acuzării, ignorând vădit probele apărării, precum și din cauza că dovedirea nevinovăției a fost pusă în sarcina exclusivă a apărării, fapt ce contravine art. 6 CEDO.

Este ilegal de a pune în sarcina învinuitului obligațiunea de a-și dovedi nevinovăția și lucrul acesta este imposibil în baza principiului prezumției nevinovăției, deoarece conform legii, învinuitul se consideră nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită în conformitate cu legea. Din această situație reiese că, dacă învinuitul care nu-și recunoaște vinovăția nu a prezentat anumite probe în apărare, în sarcina organelor statului, în baza principiului oficialității, se pune obligația de a colecta toate probele, atât în apărare, cât și în învinuire.

În drept, prezentul recurs ordinar este motivat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) din Codul de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, inclusiv din alte considerente decât cele arătate de titulari.

Pornind de la aceea că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, prin urmare rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată indirect și în art. 434 Cod de procedură penală, potrivit căreia, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

În aceeași ordine de idei, se menționează că, potrivit dispoziției art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, se referă la următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală. În ce privește

chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei.

Instanța de recurs, în corespundere cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpaților.

Din punct de vedere procesual, soluția de admitere a recursurilor declarate, *în drept*, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care esența erorilor judiciare admise nu poate fi înlăturată de către instanța de recurs la această etapă a procedurii.

Din analiza coroborată a motivelor expuse în recursurile ordinare, Colegiul constată că acestea se subscriu cazului de casare prevăzut de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, iar recurenții, reprezentanți de partea apărării și cea a acuzării, pledează pentru desființarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare din varii motive de casare descrise de aceștia în cererile depuse.

În contextul ce urmează, având în vedere că, *per se*, cererile de recurs sunt catalogate de instanța de recurs ca admisibile, se va purcede la expunerea de motive conjugate, ce au fundamentat concluzia despre casarea soluției adoptate de instanța de apel *ad integrum*.

Mai întâi, supunând analizei actul adoptat de instanța de apel, în raport cu erorile semnalate de recurenți, Colegiul Penal lărgit constată că instanța a eșuat să examineze minuțios aspectele învinuirii înaintate inculpaților, raportându-le la actele cauzei și probatoriul administrat, totodată aceasta a desconsiderat poziția procesuală și versiunile înaintate de inculpați pe marginea celor întâmplare în ziua de 06.09.2015, începând cu ora 14:00, pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale. *De facto*, instanța de apel, ajungând la aceeași concluzie despre vinovăția inculpaților, ca și prima instanță, nu a pătruns în esența problemei de drept deduse judecării, ci în linii generale a statuat că aceștia se fac vinovați de comiterea infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu.

Desfășurând cele expuse, se reamintește că, Curtea de la Strasbourg, cu fiecare ocazie posibilă menționează că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar efectul art. 6 § 1 este, *inter alia*, de a plasa „tribunalul” sub obligația pozitivă de a instrumenta cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, raportând învinuirea înaintată inculpaților la probele susținute de procuror, prin dezbaterea argumentelor aduse de părți, fără a fi prejudiciat fondul.

Instanța de recurs ține să precizeze că nu simpla înaintare a învinuirii este determinantă pentru a se da eficiență unui proces echitabil, desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituind doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției inculpaților cu privire la faptele reținute în sarcina lor prin actul de sesizare a instanței. Or, ceea ce prevalează este existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului.

În recursurile declarate de partea apărării în interesele inculpaților se invocă, printre multe altele, și despre formalismul actului de învinuire și cel de sesizare a instanței îndreptat împotriva inculpaților în cazul incriminării acestora în baza art. 285 Cod penal.

Potrivit textului incriminator, inculpații, *de fapt*, au fost puși sub învinuire pentru că: „... la 06.09.2015, începând cu ora 14:00, de comun acord și prin înțelegere, aflându-se pe str. Bănulescu-Bodoni 26, mun. Chișinău, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale, acționând cu intenție directă, conștientizând acțiunile sale, în scopul destabilizării situației, au organizat și condus dezordine în masă, la care au participat mai multe persoane, inclusiv prin aplicarea violenței și opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților, exprimată prin îmbrâncire și aplicarea de lovituri cu obiecte aflate asupra lor, utilizate în calitate de armă.

Acțiunile descrise supra, de către partea acuzării au fost încadrate juridic în baza art. 285 alin. (1) Cod penal - *organizarea și conducerea unor dezordine în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, însoțite de aplicarea obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.*

Într-o manieră similară, procurorul a descris și fapta prejudiciabilă imputată inculpaților în temeiul art. 42, 285 alin. (2) Cod penal, învinuindu-i pe unii de complicitate la participarea activă la dezordine în masă, însoțite de aplicarea violenței împotriva persoanelor, aplicarea altor obiectelor utilizate în calitate de armă, precum și, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane și implicit cu privire la încadrarea juridică a faptei pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii.

Așadar, actul de învinuire trebuia să conțină descrierea detaliată a acțiunilor imputabile fiecărui inculpat în parte, cu arătarea concretă a modalităților normative de realizare a acțiunii prejudiciabile, adică a laturii obiective, a infracțiunii prescrise de art. 285 Cod penal, ceea ce la caz nu se constată. Or, uzând de un formalism excesiv, partea acuzării prin transpunerea succintă și repetitivă a faptelor fie de organizare, fie de chemare la nesupunere sau de complicitate la dezordini în masă, le-a imputat inculpaților comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (1), (2), (3) Cod penal.

Instanțele de fond deși urmau să verifice minuțios aspectele factologice ale învinuirii în coroborare cu încadrarea juridică a faptei imputate inculpaților, nu au evidențiat aceste momente în hotărârile judecătorești adoptate. De fapt, instanțele, neraportând învinuirea înaintată inculpaților la prevederile art. 325 Cod de procedură penală, au conchis că vinovăția acestora de comiterea infracțiunii prescrise de art. 285 Cod penal, a fost dovedită indubitabil prin probatoriul administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată.

În această parte recurenții – partea apărării, au dreptate afirmând că: *„Actul de învinuire se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt. În așa mod, învinuirea adusă inculpaților contravine în mod evident dreptului garantat acestora prin art. 6 par. 3 din Convenție. În speța dată, părții apărării îi revine doar să presupună contra căror argumente să se apere. Caracterul formal și, în același timp, abstract al învinuirii rezultă din faptul că prin actul de acuzare se pretinde că inculpații ar fi încălcat în totalitate cerințele art. 285 Cod penal. Or, procurorul a transcris în învinuire conținutul deplin al normei menționate, fără a se încerca să se demonstreze relevanța prevederilor respective cazului în speță.”*

În continuare, Colegiul Penal lărgit observă că instanța de apel la fel de superficial a analizat actele cauzei ca și prima instanță, menținând, fără careva rezerve, baza factologică reținută de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în sarcina inculpaților, intervenind doar în partea stabilirii pedepsei și statuând asupra aplicării art. 60 Cod penal, pe unele epizoade, în care termenul a fost prescris.

Omisiunea instanței de apel de a face o analiză amplă asupra tuturor circumstanțelor cauzei și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, care confirmă sau infirmă vinovăția inculpaților de cele incriminate, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de

instanța de apel, prin rejudecarea cauzei. Statuările ce preced, denotă cu certitudine că, la caz, instanța de apel în linii generale a analizat aspectele învinuirii aduse inculpaților.

Tot aici urmează de remarcat că la trasarea liniilor directorii dintre ilicitul penal și libertatea de exprimare sau de întrunire, se va ține seama că, Curtea Europeană în jurisprudența sa pe acest segment a reiterat că aplicarea sancțiunilor penale asupra unei persoane care își exercită dreptul la libera exprimare poate fi considerată compatibilă cu art. 10: „...doar în circumstanțe excepționale, în special când alte drepturi fundamentale au fost grav prejudiciate...” (*a se vedea mutatis mutandis, Cumpănă și Mazăre c. României [GC], nr. 33348/96, § 115, ECHR 2004-XI*).

În prezenta cauză, instanțele de fond la general s-au expus asupra faptului că acțiunile inculpaților au depășit prevederile expuse în textul Legii nr. 26 din 22.02.2008 privind întrunirile, pentru a cădea sub incidența acesteia.

În general, Colegiul apreciază că instanța de apel într-un mod laconic a stabilit că probele administrate la caz și cercetate de instanțe în cadrul ședințelor de judecată îi incriminează indubitabil pe inculpați, fără a ține seama în acest sens și de poziția procesuală a părții apărării și de declarațiile date de inculpați vizavi de cele întâmplate în ziua de 06.09.2015, în imediata apropiere a sediului Procuraturii Generale situată pe str. Bănulescu-Bodoni 26 din mun. Chișinău.

Mai mult, din textul deciziei recurate se constată că instanța a enumerat probele puse la baza condamnării inculpaților, dar nu a purces pe fiecare caz de incriminare în parte să supună analizei probatoriu pentru a afirma cu certitudine că vinovăția acestora a fost dovedită în afara oricărui dubiu.

Drept urmare, toate acestea denotă că recurenții au dreptate afirmând că instanțele de fond vădit tendențios și pripit s-au expus asupra vinovăției inculpaților de comiterea infracțiunii de dezordini în masă.

În acest punct de analiză, Colegiul Penal lărgit ține să reitereze că, de fiecare dată când se impută o atare infracțiune, circumstanțele factologice urmează să conțină descrierea concretă a modalităților normative de realizare a laturii obiective a acesteia. La caz, descrierea acestora în rechizitoriu lipsește, făcând ca actul de învinuire să fie lipsit de claritate.

Avocatul Popescu I. justificat afirmă în cererea de recurs că instanța de apel, atât la judecarea cauzei, cât și în textul deciziei, s-a limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate de apărare, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea

juridică a faptelor, fără a evalua în concret motivele invocate de apelanți și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză, în special fără a înlătura apărările inculpatului și fără a respecta prevederile art. 419 CPP, conform cărora rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

Deși, conform principiului imparțialității și echității, instanței de judecată i se conferă locul de arbitru, în cazul inculpaților instanțele de fond au luat o poziție prin care au purces pe calea deducerii unor probabilități ca în final să-i condamne pe aceștia în baza articolelor expuse în rechizitoriu.

În cauza *John Murray vs. Regatul Unit* (cererea nr. 18731/91, hotărârea din 8 februarie 1996 paragraful 51) Curtea a indicat că anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea, a fost menționat că ele pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (*prima facie case*), adică anumite indicii care derivă din probe directe și indubitabile, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Dezvoltând aceleași principii, în cauza *Telfner vs. Austria* (cererea nr. 33501/96 hotărârea din 20 martie 2001, paragraf 15-18) Curtea a indicat că instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar de orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatul. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare. La pct. 18 din aceeași hotărâre, Curtea a specificat că a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe faptice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 CEDO.

Prin urmare, instanțele de fond, neclarificând toate cele consemnate supra, dar raliindu-se la opinia procurorului despre vinovăția inculpaților, au încălcat principiile echității procedurii și le-a lezat dreptul acestora la o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva lor. (*a se vedea art. 6 paragraf. 1 CEDO*)

Este inacceptabil faptul că instanța de apel, procedând de o manieră similară ca și prima instanță, nu a acordat o atenție sporită celor consemnate de inculpați pe parcursul instrumentării acestei cauze penale.

Pe cale de consecință, toate acestea denotă că recurenții – partea apărării, au dreptate afirmând că instanțele de fond vădit tendențios și pripit s-au expus asupra vinovăției inculpaților de comiterea infracțiunilor incriminate acestora prin rechizitoriu, fără a le respecta garanțiile procesuale și a le acorda dreptul, în contradictoriu, de a-și prezenta poziția de apărare.

Față de cele ce preced, este necesară o precizare substanțială, și anume că după investirea instanței de apel cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța respectivă.

De regulă, fiecare dintre părțile care se confruntă într-un proces penal, (acuzarea și apărarea) este deținătoarea propriului adevăr, pe care încearcă să-l impună în urma unei confruntări corecte. De aici decurge importanța deosebită pe care sistemul adversarial o acordă procedurii, care trebuie să fie corectă, echitabilă, să asigure egalitatea armelor și să contribuie la aflarea adevărului.

Potrivit cererilor de recurs depuse de apărătorii inculpaților, aceștia pe dreptate afirmă că, alegațiile lor nu au fost luate în considerare de către instanța de apel, care s-a focusat doar pe poziția acuzatorului de stat preluând-o integral și menținând condamnarea în privința inculpaților pe capetele de acuzare incriminate acestora.

Vizavi de poziția procesuală a procurorului, care a venit în apel cu solicitarea de a fi agravată pedeapsa în privința tuturor inculpaților, după care în recurs, inițial, a înaintat aceleași pretenții, apoi și le-a retras, lăsându-se a se înțelege că este de acord cu modalitatea de individualizare a pedepsei în privința acestora, cu excepția lui Cudinov Iu., în partea lui cauza urmând a fi remisă la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată pentru ca instanța să-și revadă poziția vizavi de pedeapsa stabilită ultimului, Colegiul consideră că aceste cerințe sunt admisibile și trebuie luate în considerare de Curtea de Apel Chișinău, la rejudecarea cauzei.

Din considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile expuse în dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să judece cauza în strictă conformitate cu exigențele legii procesual-penale și să țină seama de cele invocate în această decizie, având în vedere motivele casării ei, să înlăture omisiunile

admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în acord cu art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, de avocatul Aronov Roman în numele lui Petrenco Grigore, Grigorciuc Pavel, Amerberg Mihail, Roșco Alexandr, Jurat Vladimir, Buznea Oleg și Druzi Andrei și de avocatul Ion Popescu în numele lui Cudinov Iurii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, în cauza penală privindu-i pe Petrenco Grigore XXX, Grigorciuc Pavel XXX, Amerberg Mihail XXX, Roșco Alexandr XXX, Jurat Vladimir XXX, Buznea Oleg XXX, Druzi Andrei XXX, Ivanciuc Sergiu XXX și Cudinov Iurii XXX, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cudinov Iurii XXX urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă a fost reținut în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019 și dacă în privința acestuia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau dacă acesta nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 11 martie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Mardari Dumitru

Judecător

Craiu Nicolae